

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1869/2003 van de Raad van 20 oktober 2003 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de verlenging van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius voor de periode van 3 december 2002 tot en met 2 december 2003** 1
- Verordening (EG) nr. 1870/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 3
- ★ **Verordening (EG) nr. 1871/2003 van de Commissie van 23 oktober 2003 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief** 5
- Verordening (EG) nr. 1872/2003 van de Commissie van 22 oktober 2003 tot machtiging van overboekingen tussen de kwantitatieve maxima voor textiel- en kledingproducten uit de Republiek Korea 7
- ★ **Verordening (EG) nr. 1873/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 tot wijziging van bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾** 9
- ★ **Verordening (EG) nr. 1874/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 tot goedkeuring van de nationale scrapiebestrijdingsprogramma's van bepaalde lidstaten, tot vaststelling van aanvullende garanties en tot verlening van afwijkingen betreffende fokprogramma's ter verkrijging van TSE-resistentie bij schapen krachtens Beschikking 2003/100/EG ⁽¹⁾** 12
- Verordening (EG) nr. 1875/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van volwitte rondkorrelige rijst naar bepaalde derde landen 14
- Verordening (EG) nr. 1876/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van volwitte halflangkorrelige en langkorrelige A rijst naar bepaalde derde landen 17

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

Verordening (EG) nr. 1877/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van volwitte voorgekookte (parboiled) langkorrelige B rijst naar bepaalde derde landen	20
Verordening (EG) nr. 1878/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de subsidie voor de verzending van gedopte langkorrelige B rijst naar Réunion	23
Verordening (EG) nr. 1879/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten	25
★ Verordening (EG) nr. 1880/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad tot uitvoering van de Kimberleyprocescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant	26
★ Verordening (EG) nr. 1881/2003 van de Commissie van 24 oktober 2003 houdende uitvoeringsbepalingen inzake uitvoercertificaten en uitvoerrestituties voor bepaalde zuivelproducten bestemd voor Cyprus, Malta en Slovenië	30
★ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾	32

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2003/765/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 23 oktober 2003 betreffende het tijdelijk in de handel brengen van bepaald zaaizaad van de soorten <i>Secale cereale</i> en <i>Triticum durum</i> dat niet aan de eisen van Richtlijn 66/402/EEG van de Raad voldoet ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3862)	47

2003/766/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 24 oktober 2003 tot vaststelling van noodmaatregelen om de verspreiding in de Gemeenschap van <i>Diabrotica virgifera</i> Le Conte te voorkomen (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3880)	49

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1869/2003 VAN DE RAAD

van 20 oktober 2003

betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de verlenging van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius voor de periode van 3 december 2002 tot en met 2 december 2003

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37, juncto artikel 300, lid 2 en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius ⁽³⁾, voeren de overeenkomstsluitende partijen, vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van het protocol, onderhandelingen om in onderlinge overeenstemming de bepalingen van het protocol voor de volgende periode en, eventueel, de noodzakelijke wijzigingen of aanvullingen in de bijlage te bepalen.
- (2) Daar de autoriteiten van Mauritius niet klaar waren om de onderhandelingen aan te vangen, omdat zij nog niet in het bezit waren van verwachte gegevens, hebben de twee partijen besloten het huidige protocol ⁽⁴⁾, dat is goedgekeurd bij Verordening (EG) nr. 444/2001 ⁽⁵⁾, voor een periode van één jaar te verlengen bij een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling, in afwachting dat de onderhandelingen over de in het protocol aan te brengen wijzigingen worden gehouden.
- (3) Het is in het belang van de Gemeenschap deze verlenging goed te keuren.
- (4) Het is van belang de sleutel voor de verdeling van de vangstmogelijkheden over de lidstaten te bevestigen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de verlenging van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, waarin is voorzien bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius, voor de periode van 3 december 2002 tot en met 2 december 2003 ⁽⁶⁾, wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

Artikel 2

De in artikel 1 van het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden over de lidstaten verdeeld volgens de volgende verdeelsleutel:

- vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn: Frankrijk 20, Spanje 20, Italië 2, Verenigd Koninkrijk 1;
- vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: Spanje 19, Frankrijk 13, Portugal 8;
- vaartuigen die vissen met lijnen: Frankrijk 25 BRT/maand op jaarbasis.

Indien met de door de lidstaten ingediende vergunningaanvragen niet alle in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden benut, kan de Commissie vergunningaanvragen van andere lidstaten in aanmerking nemen.

Artikel 3

De lidstaten waarvan vaartuigen in het kader van deze overeenkomst vissen, melden de Commissie de hoeveelheden van elk bestand die in de visserijzone van Mauritius zijn gevangen, overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 500/2001 van de Commissie ⁽⁷⁾.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ Voorstel van 8 mei 2003 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 24 september 2003 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

⁽³⁾ PB L 159 van 10.6.1989, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 180 van 19.7.2000, blz. 30.

⁽⁵⁾ PB L 64 van 6.3.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 147 van 14.6.2003, blz. 40.

⁽⁷⁾ PB L 73 van 15.3.2001, blz. 8.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 20 oktober 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

P. MARONI

VERORDENING (EG) Nr. 1870/2003 VAN DE COMMISSIE**van 24 oktober 2003****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 24 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	59,0
	060	45,7
	064	83,6
	096	42,2
	204	60,5
	999	58,2
0707 00 05	052	112,4
	999	112,4
0709 90 70	052	90,3
	999	90,3
0805 50 10	052	93,0
	388	55,2
	524	91,8
	528	69,7
	999	77,4
0806 10 10	052	111,5
	400	187,6
	508	328,3
	999	209,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	61,0
	060	37,8
	388	76,1
	400	70,1
	404	79,8
	508	31,9
	720	39,9
	800	173,0
	804	104,8
	999	74,9
0808 20 50	052	87,4
	064	60,2
	720	43,9
	999	63,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1871/2003 VAN DE COMMISSIE

van 23 oktober 2003

tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2176/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 9, lid 1, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 is een goederen nomenclatuur vastgesteld, hierna „gecombineerde nomenclatuur” genoemd. De gecombineerde nomenclatuur is opgenomen in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 535/94 van de Commissie van 9 maart 1994 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽³⁾ werd aan hoofdstuk 2 van de gecombineerde nomenclatuur een aanvullende aantekening (GN) 8 toegevoegd om de indeling van gezouten vlees en eetbare slachtafvallen onder post 0210 te verduidelijken („vlees en eetbare slachtafvallen, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt; meel en poeder van vlees of van slachtafvallen, geschikt voor menselijke consumptie”). Deze aantekening werd in 1995 vernummerd in aanvullende aantekening (GN) 7.
- (3) De indeling onder hoofdstuk 2 van de gecombineerde nomenclatuur hangt in wezen af van het procédé dat is gebruikt om een gegeven product langdurig houdbaar te maken. De GS-toelichting op hoofdstuk 2 beschrijft de structuur van dat hoofdstuk. Hoofdstuk 2 heeft betrekking op ongekookt vlees en slachtafvallen die vers zijn, of gekoeld, of een procédé hebben ondergaan om het product langdurig houdbaar te maken, dat wil zeggen ongekookt vlees en slachtafvallen die zijn bevroren, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt.
- (4) Zoals blijkt uit deze toelichting blijft vers vlees als zodanig ingedeeld, zelfs indien het tijdens het vervoer werd ingepakt met zout als tijdelijk conserveringsmiddel.

Dit geldt tevens voor bevroren vlees, want anders zou alle vlees waaraan zout is toegevoegd, als gezouten vlees in de zin van post 0210 moeten worden beschouwd. Voor de toepassing van post 0210 moet het zouten de houdbaarheid op lange termijn waarborgen voor andere doeleinden dan het vervoer. In dit verband wordt opgemerkt dat de andere procédés waarvan sprake in post 0210, namelijk pekelen, drogen en roken, gebruikt worden om de houdbaarheid op lange termijn te waarborgen en niet zozeer als tijdelijk conserveringsmiddel tijdens het vervoer.

- (5) Het is passend te verduidelijken en te bevestigen dat zouten in de zin van post 0210 een procédé is om de houdbaarheid op lange termijn te waarborgen.
- (6) Aanvullende aantekening (GN) 7 op hoofdstuk 2 van de gecombineerde nomenclatuur, opgenomen in bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 dient daarom dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (7) Het Comité douanewetboek heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aanvullende aantekening (GN) 7 op hoofdstuk 2 van de gecombineerde nomenclatuur, opgenomen in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87, wordt als volgt gewijzigd:

„Voor de toepassing van post 0210 worden vlees en eetbare slachtafvallen als „gezouten of gepekeld” aangemerkt, indien zij, in alle delen, inwendig en homogeen zijn gezouten en een totaal zoutgehalte van 1,2 of meer gewichtspercenten hebben en de houdbaarheid op lange termijn door het zouten is gewaarborgd.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 331 van 7.12.2002, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 68 van 11.3.1994, blz. 15.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 oktober 2003.

Voor de Commissie
Frederik BOLKESTEIN
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1872/2003 VAN DE COMMISSIE**van 22 oktober 2003****tot machtiging van overboekingen tussen de kwantitatieve maxima voor textiel- en kledingproducten uit de Republiek Korea**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad van 12 oktober 1993 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 138/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Korea betreffende de handel in textielproducten, geparafeerd op 7 augustus 1986 en goedgekeurd bij Besluit 87/471/EEG van de Raad ⁽³⁾, zoals gewijzigd bij een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling, geparafeerd op 22 december 1994 en goedgekeurd bij Besluit 95/131/EG van de Raad ⁽⁴⁾, bepaalt dat hoeveelheden kunnen worden overgeboekt tussen contingentjaren.
- (2) De Republiek Korea heeft op 22 september 2003 een verzoek om overboekingen tussen contingentjaren ingediend.
- (3) De overboekingen waarom de Republiek Korea heeft verzocht vallen binnen de grenzen van de flexibiliteitsbepalingen bedoeld in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3030/93 en vastgesteld bij bijlage VIII bij die verordening.

(4) Het is dienstig aan dit verzoek te voldoen.

(5) Het is wenselijk dat deze verordening in werking treedt op de dag volgende op die van haar bekendmaking, zodat de ondernemingen hiervan zo spoedig mogelijk gebruik kunnen maken.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 3030/93 ingestelde Comité textielproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overboekingen tussen de kwantitatieve maxima voor textielproducten van oorsprong uit de Republiek Korea worden voor het contingentjaar 2003 toegestaan overeenkomstig het bepaalde in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 oktober 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 275 van 8.11.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 23 van 28.1.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 263 van 14.9.1987, blz. 37.

⁽⁴⁾ PB L 94 van 26.4.1995, blz. 1.

BIJLAGE

728 REPUBLIEK KOREA				Aangepast werk-niveau	Aanpassing — overboeking tussen kwantitatieve maxima			
Groep	Categorie	Eenheid	Maximum 2003		Hoeveelheid	%	Flexibiliteit	Nieuw aangepast werkniveau
IA	1	kg	909 000	936 270	81 810	9	Overboeking van 2002 + vervroegde benutting van 2004	1 018 080
IB	4	stuk	16 533 000	17 690 310	1 487 970	9	Overboeking van 2002 + vervroegde benutting van 2004	19 178 280
IB	5	stuk	36 091 000	37 868 221	1 443 640	4	Vervroegde benutting van 2004	39 311 861
IB	6	stuk	6 535 000	6 861 750	261 400	4	Vervroegde benutting van 2004	7 123 150
IIB	12	stuk	220 639 000	238 290 120	19 857 510	9	Overboeking van 2002 + vervroegde benutting van 2004	258 147 630
IIB	28	stuk	1 264 000	1 365 120	113 760	9	Overboeking van 2002 + vervroegde benutting van 2004	1 478 880
IIB	83	kg	461 000	497 880	41 490	9	Overboeking van 2002 + vervroegde benutting van 2004	539 370
IIIA	35	kg	10 525 000	11 367 000	947 250	9	Overboeking van 2002 + vervroegde benutting van 2004	12 314 250

VERORDENING (EG) Nr. 1873/2003 VAN DE COMMISSIE**van 24 oktober 2003****tot wijziging van bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1490/2003 van de Commissie⁽²⁾, en met name op de artikelen 7 en 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EEG) nr. 2377/90 moeten maximumwaarden worden vastgesteld voor residuen van alle farmacologisch werkzame stoffen die in de Gemeenschap worden gebruikt in aan voedselproducerende dieren toegediende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.
- (2) Voordat maximumwaarden voor residuen worden vastgesteld, moeten alle relevante gegevens die de aanvragers overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2377/90 hebben verstrekt, door het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (CVMP) zijn onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met alle openbaar toegankelijke relevante wetenschappelijke informatie betreffende de veiligheid van de residuen van de stof in kwestie voor de consument van levensmiddelen van dierlijke oorsprong, en met name met adviezen van het Wetenschappelijk Comité veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid en de beoordelingen van het Gemengd Comité van deskundigen voor levensmiddelenadditieven van de FAO/WHO.
- (3) Bij het vaststellen van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong moet worden bepaald welk relevant voedsel van het behandelde dier wordt verkregen („te onderzoeken weefsel”) alsmede welk type residu voor de controle van de residuen van belang is („indicatorresidu”). In geval van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die aan melkvee worden toegediend, moeten maximumwaarden voor residuen in melk worden vastgesteld.
- (4) In Verordening (EEG) nr. 2377/90 is bepaald dat de vaststelling van maximumwaarden voor residuen op geen enkele wijze afbreuk mag doen aan de toepassing van andere Gemeenschapswetgeving terzake.
- (5) Progesteron is een progestageen hormoon. Voor deze stof gelden de gebruiksbepalingen en controlemaatregelen zoals vastgesteld bij Richtlijn 96/22/EG van de Raad⁽³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 2003/74/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽⁴⁾, die bepaalt dat hormonen onder bepaalde voorwaarden uitsluitend voor therapeutische of zoötechnische doeleinden aan landbouwhuisdieren mogen worden toegediend.
- (6) Het SCVPH heeft meermaals bevestigd dat het gebruik van hormonen als groeibevorderaar in de vleesproductie gezien hun intrinsieke farmacologische en toxicologische eigenschappen en gelet op de resultaten van epidemiologisch onderzoek een potentieel gezondheidsrisico voor de consument inhoudt. Momenteel echter zijn de voor progesteron beschikbare gegevens ontoereikend om een kwantitatieve raming toe te laten van het risico dat voortvloeit uit blootstelling aan residuen in vlees en vleesproducten van behandelde dieren. In dit opzicht kunnen voor progesteron geen grenswaarden worden vastgesteld.
- (7) Het CVMP was in zijn eerste en volgende beoordelingen van mening dat het ter bescherming van de volksgezondheid niet noodzakelijk was maximumwaarden voor residuen van progesteron vast te stellen wanneer deze stof wordt toegepast in overeenkomstig de Gemeenschapswetgeving toegelaten geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik. Daarom werd voorgesteld de stof op te nemen in de lijst van bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90. Overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2377/90 mogen de lidstaten het in het verkeer brengen van uit de andere lidstaten afkomstige levensmiddelen van dierlijke oorsprong in hun land niet verbieden of belemmeren met als argument dat zij residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik bevatten, als de betrokken substantie in bijlage II van die verordening is opgenomen.
- (8) Dieren produceren ook op natuurlijke wijze progesteron. Het niveau van endogene secretie van progesteron in dieren is variabel en is met name afhankelijk van geslacht, leeftijd, ras en seksuele cyclus van de dieren. Er zijn gevalideerde methoden beschikbaar om progesteron in dierlijk weefsel op te sporen. Met deze methoden kan echter geen onderscheid tussen natuurlijk voorkomende hormonen en residuen van progesteron worden gemaakt als middel om te controleren of de in Richtlijn 96/22/EG vastgestelde gebruiksbepalingen in acht worden genomen.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 214 van 26.8.2003, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 262 van 14.10.2003, blz. 17.

- (9) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1642/2003 ⁽²⁾, moet bij risicomanagement rekening worden gehouden met de resultaten van de risicobeoordeling en met andere terzake dienende factoren zoals detectiemethoden en de uitvoerbaarheid van controles teneinde risico's als gevolg van misbruik van de stoffen te vermijden.
- (10) De Commissie is van oordeel dat vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de mogelijkheid van misbruik van progesteron bevattende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik noodzakelijk zijn. Door de voorwaarden voor het gebruik van progesteron te beperken tot intravaginale toediening bij vrouwelijke runderen, schapen, geiten en paarden wordt voorzien in deze aanvullende vrijwaring die nodig is ter voorkoming van misbruik, aangezien de desbetreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik vanwege hun specifieke presentatie realistisch gezien niet voor verboden doeleinden kunnen worden gebruikt. Daarom wordt het passend geacht progesteron in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 op te nemen overeenkomstig de bijlage bij deze

verordening, waardoor het gebruik van progesteron tot dit specifieke doel en deze specifieke formulering van het product wordt beperkt.

- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 wordt gewijzigd zoals bepaald in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf de zestigste dag na haar bekendmaking.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 245 van 29.9.2003, blz. 4.

BIJLAGE

Bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 wordt als volgt gewijzigd:

2. Organische stoffen

Farmacologisch werkzame stof(fen)	Diersoorten
„Progesteron (*)	Runderen, schapen, geiten, paarden (vrouwelijk)
(*) Alleen voor intravaginaal therapeutisch of zoötechnisch gebruik en overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 96/22/EG.”	

VERORDENING (EG) Nr. 1874/2003 VAN DE COMMISSIE**van 24 oktober 2003****tot goedkeuring van de nationale scrapiebestrijdingsprogramma's van bepaalde lidstaten, tot vaststelling van aanvullende garanties en tot verlening van afwijkingen betreffende fokprogramma's ter verkrijging van TSE-resistentie bij schapen krachtens Beschikking 2003/100/EG****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1234/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op hoofdstuk A, deel I, onder b), punt ii), van bijlage VIII,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 999/2001 voorziet in de goedkeuring van nationale scrapiebestrijdingsprogramma's van de lidstaten indien die programma's voldoen aan bepaalde criteria die in die verordening zijn vastgelegd. Voorts bepaalt Verordening (EG) nr. 999/2001 dat overeenkomstig die verordening de nodige aanvullende garanties voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer moeten worden vastgesteld.

(2) Beschikking 2003/100/EG van de Commissie van 13 februari 2003 tot vaststelling van minimumeisen voor fokprogramma's ter verkrijging van resistentie tegen overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij schapen ⁽³⁾ bepaalt dat elke lidstaat een fokprogramma moet invoeren om te selecteren op resistentie tegen TSE's bij bepaalde schapenrassen. Die beschikking biedt tevens de mogelijkheid om van de verplichting van de lidstaten om een fokprogramma in te voeren af te wijken op grond van een overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2001 ingediend en goedgekeurd nationaal scrapiebestrijdingsprogramma dat voorziet in doorlopend actief toezicht op op het landbouwbedrijf gestorven schapen en geiten in alle koppels in de betrokken lidstaat.

(3) Met het oog op de diergezondheid mogen nationale scrapiebestrijdingsprogramma's alleen worden goedgekeurd als scrapie op het grondgebied van de betrokken lidstaat waarschijnlijk een geringe prevalentie heeft of niet voorkomt. Zweden en Denemarken hebben respectievelijk op 7 maart 2003 en 5 september 2003 een nationaal scrapiebestrijdingsprogramma ingediend dat aan de criteria van Verordening (EG) nr. 999/2001 voldoet; voorts heeft

scrapie op het grondgebied van die lidstaten waarschijnlijk een geringe prevalentie of komt de ziekte daar niet voor. Daarom moet het nationale scrapiebestrijdingsprogramma van die lidstaten worden goedgekeurd.

(4) Op grond van hun nationale scrapiebestrijdingsprogramma's moet Zweden en Denemarken worden toegestaan af te wijken van het fokprogramma als bedoeld in Beschikking 2003/100/EG en moeten de aanvullende handelsgaranties als voorgeschreven in hoofdstuk A van bijlage VIII en hoofdstuk E van bijlage IX bij Verordening (EG) nr. 999/2001 worden vastgesteld.

(5) In de toekomst zullen mogelijk ook voor andere lidstaten nationale scrapiebestrijdingsprogramma's, in combinatie met aanvullende garanties, worden goedgekeurd en afwijkingen van de verplichting om fokprogramma's in te voeren worden toegestaan. Daarom dienen die maatregelen in een verordening te worden vastgelegd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Goedkeuring van nationale scrapiebestrijdingsprogramma's**

De nationale scrapiebestrijdingsprogramma's van de in de bijlage vermelde lidstaten worden goedgekeurd.

*Artikel 2***Aanvullende garanties betreffende bedrijven**

1. Schapen en geiten, bestemd voor de in de bijlage vermelde lidstaten en afkomstig van lidstaten die niet in de bijlage zijn vermeld of van derde landen, moeten sinds de geboorte ononderbroken gehouden zijn op bedrijven die al ten minste zeven jaar vóór de verzending van de dieren aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) er zijn geen gevallen van scrapie vastgesteld,

⁽¹⁾ PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 173 van 11.7.2003, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 41 van 14.2.2003, blz. 41.

- b) er zijn geen uitroeiingsmaatregelen getroffen in verband met scrapie;
- c) op de bedrijven zijn geen dieren aanwezig die overeenkomstig artikel 13, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 999/2001 zijn geïdentificeerd als dieren waarvoor een risico bestaat.

2. Sperma, embryo's en eicellen van schapen en geiten, bestemd voor in de bijlage vermelde lidstaten en afkomstig van lidstaten die niet in de bijlage zijn vermeld of van derde landen, moeten afkomstig zijn van donordieren die sinds hun geboorte zonder onderbreking zijn gehouden op bedrijven die aan de in lid 1 beschreven voorwaarden voldoen.

Artikel 3

Officiële verplaatsingsbeperkingen

1. De in de bijlage vermelde lidstaten passen op bedrijven die schapen of geiten dan wel sperma, embryo's of eicellen van schapen of geiten ontvangen, gedurende zeven jaar vanaf de datum van de laatste ontvangst van de dieren, het sperma, de embryo's respectievelijk de eicellen de in lid 2 genoemde officiële verplaatsingsbeperkingen toe indien:

- a) de dieren, het sperma, de embryo's respectievelijk de eicellen zijn ontvangen van niet in de bijlage vermelde lidstaten of van derde landen, en
- b) in de drie jaar vóór of na de datum van verzending van de dieren, het sperma, de embryo's respectievelijk de eicellen in de lidstaat of het derde land van verzending als bedoeld onder a) scrapie is vastgesteld.

2. Voor bedrijven die dieren, sperma, embryo's of eicellen ontvangen waarop het in lid 1, onder a) en b) vermelde van toepassing is, geldt een officiële verplaatsingsbeperking, inhoudende dat schapen en geiten, sperma, embryo's en eicellen het bedrijf niet mogen binnenkomen of verlaten, met uitzondering van dieren die rechtstreeks naar de slacht gaan.

3. De in lid 2 bedoelde verplaatsingsbeperkingen gelden niet voor de ontvangst van schapen met prioneiwitgenotype ARR/ARR en voor sperma, embryo's en eicellen van een donordier met prioneiwitgenotype ARR/ARR.

Artikel 4

Afwijkingen van de verplichting om een fokprogramma in te voeren

Krachtens artikel 3, lid 1, van Beschikking 2003/100/EG wordt de in de bijlage vermelde lidstaten toegestaan af te wijken van de verplichting om een fokprogramma als bedoeld in artikel 2, lid 1, van die beschikking in te voeren.

Artikel 5

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Lidstaten waarvan het nationale scrapiebestrijdingsprogramma is goedgekeurd

Zweden

Denemarken.

VERORDENING (EG) Nr. 1875/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 oktober 2003

houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van volwitte rondkorrelige rijst naar bepaalde derde landen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij bestudering van de voorlopige balans blijkt dat er exporteerbare voorraden rijst zijn bij de producenten. Deze situatie zou een gevaar kunnen inhouden voor de normale ontwikkeling van de producentenprijzen in het verkoopseizoen 2003/2004.
- (2) Om aan deze situatie het hoofd te bieden moet worden voorzien in de toekenning van restituties voor de uitvoer naar zones die zich in de Gemeenschap zouden kunnen bevoorraden. De bijzondere situatie van de rijstmarkt vereist een kwantitatieve beperking van de restituties en dientengevolge toepassing van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95, waarin is bepaald dat het bedrag van de uitvoerrestitutie door middel van een inschrijving kan worden vastgesteld.
- (3) Er dient te worden bepaald dat Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie van 6 maart 1975 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake het houden van een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer in de sector rijst ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 ⁽⁴⁾, van toepassing is in het kader van deze inschrijving.
- (4) Met het oog op een goed marktbeheer is het dienstig de inschrijving te beperken tot sommige van de zones die zijn omschreven in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3304/94 ⁽⁶⁾, en daarbij bepaalde bestemmingen uit te sluiten.
- (5) Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2808/98 van de Commissie van 22 december 1998 houdende bepalingen voor de toepassing van het agromonetaire stelsel voor de euro in de landbouwsector ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 816/2003 ⁽⁸⁾, moeten de bedragen van offertes die worden ingediend in het kader van een inschrijving op grond van een besluit inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in euro worden uitgedrukt. In artikel 5, lid 1, van diezelfde verordening is bepaald dat het ontstaansfeit

voor de wisselkoers in dat geval de uiterste datum voor de indiening van de offertes is. In de leden 3 en 4 van dat artikel zijn de voor de voorschotten en de zekerheden geldende ontstaansfeiten bepaald.

- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de vaststelling van de uitvoerrestitutie zoals bedoeld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95, voor volwitte rondkorrelige rijst van de GN-codes 1006 30 61 en 1006 30 92, voor de zones I tot en met VI, met uitzondering van Hongarije, Roemenië en Turkije, en voor zone VIII, met uitzondering van de Coöperatieve Republiek Guyana, Madagaskar, de Republiek Suriname, de Nederlandse Antillen, Aruba en de Turks- en Caicoseilanden, van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2145/92.

2. De in lid 1 bedoelde inschrijving blijft open tot en met 17 juni 2004. Tijdens de geldigheidsduur worden periodieke inschrijvingen gehouden waarvoor de datum voor de indiening van offertes wordt vastgesteld in het bericht van inschrijving.

3. De inschrijving wordt gehouden overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 584/75 en overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 2

Een offerte is slechts ontvankelijk indien zij betrekking heeft op een te exporteren hoeveelheid van ten minste 50 ton en ten hoogste 3 000 ton.

Artikel 3

De in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 584/75 bedoelde zekerheid bedraagt 30 EUR per ton.

Artikel 4

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁹⁾ wordt er voor de bepaling van de geldigheidsduur van de in het kader van deze inschrijving afgegeven uitvoercertificaten van uitgegaan dat de certificaten zijn afgegeven op de dag van de indiening van de offerte.

⁽⁹⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

⁽⁵⁾ PB L 214 van 30.7.1992, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB L 341 van 30.12.1994, blz. 48.

⁽⁷⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 116 van 13.5.2003, blz. 12.

2. Deze certificaten zijn geldig vanaf de dag van afgifte in de zin van lid 1 tot het einde van de vierde daaropvolgende maand.

Artikel 5

De ingediende offertes moeten uiterlijk anderhalf uur na het verstrijken van de in het bericht van inschrijving vastgestelde termijn voor de indiening van de offertes via de lidstaten aan de Commissie worden meegedeeld. Zij moeten volgens het in de bijlage opgenomen schema worden meegedeeld.

Indien geen offertes zijn ingediend, stellen de lidstaten de Commissie hiervan in kennis binnen dezelfde termijn als in de vorige alinea is vermeld.

Artikel 6

De tijdstippen die voor de indiening van offertes zijn vastgesteld, zijn uitgedrukt in Belgische tijd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Artikel 7

1. Op grond van de ingediende offertes besluit de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95:

- een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, waarbij met name rekening wordt gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria,
- dan wel geen gevolg te geven aan de inschrijving.

2. Wanneer een maximumrestitutie bij uitvoer wordt vastgesteld, wordt die toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie.

Artikel 8

De termijn voor de indiening van offertes voor de eerste periodieke inschrijving verstrijkt op 6 november 2003 om 10.00 uur.

De uiterste datum voor de indiening van offertes is 17 juni 2004.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van volwitte rondkorrelige rijst naar bepaalde derde landen

Uiterste datum voor de indiening van de offertes (datum/uur):

1	2	3	4
Volgnummer van de inschrijvers	Hoeveelheid (in ton)	Bedrag van de uitvoerrestitutie (in EUR/ton)	Minimale hoeveelheid (*) (in ton)
1			
2			
3			
4			
5			
enz.			

(*) Hoeveelheden als bedoeld in artikel 2, lid 2, onder e), van Verordening (EEG) nr. 584/75.

VERORDENING (EG) Nr. 1876/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 oktober 2003

houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van volwitte halflangkorrelige en langkorrelige A rijst naar bepaalde derde landen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij bestudering van de voorlopige balans blijkt dat er exporteerbare voorraden rijst zijn bij de producenten. Deze situatie zou een gevaar kunnen inhouden voor de normale ontwikkeling van de producentenprijzen in het verkoopseizoen 2003/2004.
- (2) Om aan deze situatie het hoofd te bieden moet worden voorzien in de toekenning van restituties voor de uitvoer naar zones die zich in de Gemeenschap zouden kunnen bevoorraden. De bijzondere situatie van de rijstmarkt vereist een kwantitatieve beperking van de restituties en diensgevolge toepassing van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95, waarin is bepaald dat het bedrag van de uitvoerrestitutie door middel van een inschrijving kan worden vastgesteld.
- (3) Er dient te worden bepaald dat Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie van 6 maart 1975 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake het houden van een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer in de sector rijst ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 ⁽⁴⁾, van toepassing is in het kader van deze inschrijving.
- (4) Met het oog op een goed marktbeheer is het dienstig de inschrijving te beperken tot sommige van de zones die zijn omschreven in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3304/94 ⁽⁶⁾, en daarbij bepaalde bestemmingen uit te sluiten.
- (5) Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2808/98 van de Commissie van 22 december 1998 houdende bepalingen voor de toepassing van het agromonetair stelsel voor de euro in de landbouwsector ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 816/2003 ⁽⁸⁾, moeten de bedragen van offertes die worden ingediend in het kader van een inschrijving op grond van een besluit inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in euro worden uitgedrukt. In artikel 5, lid 1, van diezelfde verordening is bepaald dat het ontstaansfeit

voor de wisselkoers in dat geval de uiterste datum voor de indiening van de offertes is. In de leden 3 en 4 van dat artikel zijn de voor de voorschotten en de zekerheden geldende ontstaansfeiten bepaald.

- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de vaststelling van de uitvoerrestitutie zoals bedoeld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95, voor volwitte halflangkorrelige en langkorrelige A rijst van de GN-codes 1006 30 63, 1006 30 65, 1006 30 94 en 1006 30 96, voor de zones I tot en met VI, met uitzondering van Hongarije, Roemenië en Turkije, en voor zone VIII, met uitzondering van de Coöperatieve Republiek Guyana, Madagaskar, de Republiek Suriname, de Nederlandse Antillen, Aruba en de Turks- en Caicoseilanden, van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2145/92.

2. De in lid 1 bedoelde inschrijving blijft open tot en met 17 juni 2004. Tijdens de geldigheidsduur worden periodieke inschrijvingen gehouden waarvoor de datum voor de indiening van offertes wordt vastgesteld in het bericht van inschrijving.

3. De inschrijving wordt gehouden overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 584/75 en overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 2

Een offerte is slechts ontvankelijk indien zij betrekking heeft op een te exporteren hoeveelheid van ten minste 50 ton en ten hoogste 3 000 ton.

Artikel 3

De in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 584/75 bedoelde zekerheid bedraagt 30 EUR per ton.

Artikel 4

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁹⁾ wordt er voor de bepaling van de geldigheidsduur van de in het kader van deze inschrijving afgegeven uitvoercertificaten van uitgegaan dat de certificaten zijn afgegeven op de dag van de indiening van de offerte.

⁽⁹⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

⁽⁵⁾ PB L 214 van 30.7.1992, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB L 341 van 30.12.1994, blz. 48.

⁽⁷⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 116 van 13.5.2003, blz. 12.

2. Deze certificaten zijn geldig vanaf de dag van afgifte in de zin van lid 1 tot het einde van de vierde daaropvolgende maand.

Artikel 5

De ingediende offertes moeten uiterlijk anderhalf uur na het verstrijken van de in het bericht van inschrijving vastgestelde termijn voor de indiening van de offertes via de lidstaten aan de Commissie worden meegedeeld. Zij moeten volgens het in de bijlage opgenomen schema worden meegedeeld.

Indien geen offertes zijn ingediend, stellen de lidstaten de Commissie hiervan in kennis binnen dezelfde termijn als in de vorige alinea is vermeld.

Artikel 6

De tijdstippen die voor de indiening van offertes zijn vastgesteld, zijn uitgedrukt in Belgische tijd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Artikel 7

1. Op grond van de ingediende offertes besluit de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95:

- een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, waarbij met name rekening wordt gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria,
- dan wel geen gevolg te geven aan de inschrijving.

2. Wanneer een maximumrestitutie bij uitvoer wordt vastgesteld, wordt die toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie.

Artikel 8

De termijn voor de indiening van offertes voor de eerste periodieke inschrijving verstrijkt op 6 november 2003 om 10.00 uur.

De uiterste datum voor de indiening van offertes is 17 juni 2004.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van volwitte halflangkorrelige en langkorrelige A rijst naar bepaalde derde landen

Uiterste datum voor de indiening van de offertes (datum/uur): ...

1	2	3	4
Volgnummer van de inschrijvers	Hoeveelheid (in ton)	Bedrag van de uitvoerrestitutie (in EUR/ton)	Minimale hoeveelheid (*) (in ton)
1			
2			
3			
4			
5			
enz.			

(*) Hoeveelheden als bedoeld in artikel 2, lid 2, onder e), van Verordening (EEG) nr. 584/75.

VERORDENING (EG) Nr. 1877/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 oktober 2003

houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van volwitte voorgekookte (parboiled) langkorrelige B rijst naar bepaalde derde landen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij bestudering van de voorlopige balans blijkt dat er exporteerbare voorraden rijst zijn bij de producenten. Deze situatie zou een gevaar kunnen inhouden voor de normale ontwikkeling van de producentenprijzen in het verkoopseizoen 2003/2004.
- (2) Om aan deze situatie het hoofd te bieden moet worden voorzien in de toekenning van restituties voor de uitvoer naar zones die zich in de Gemeenschap zouden kunnen bevoorraden. De bijzondere situatie van de rijstmarkt vereist een kwantitatieve beperking van de restituties en dientengevolge toepassing van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95, waarin is bepaald dat het bedrag van de uitvoerrestitutie door middel van een inschrijving kan worden vastgesteld.
- (3) Er dient te worden bepaald dat Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie van 6 maart 1975 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake het houden van een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer in de sector rijst ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 ⁽⁴⁾, van toepassing is in het kader van deze inschrijving.
- (4) Met het oog op een goed marktbeheer is het dienstig de inschrijving te beperken tot sommige van de zones die zijn omschreven in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3304/94 ⁽⁶⁾, en daarbij bepaalde bestemmingen uit te sluiten.
- (5) Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2808/98 van de Commissie van 22 december 1998 houdende bepalingen voor de toepassing van het agromonetair stelsel voor de euro in de landbouwsector ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 816/2003 ⁽⁸⁾, moeten de bedragen van offertes die worden ingediend in het kader van een inschrijving op grond van een besluit inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in euro worden uitgedrukt. In artikel 5, lid 1, van diezelfde verordening is bepaald dat het ontstaansfeit

voor de wisselkoers in dat geval de uiterste datum voor de indiening van de offertes is. In de leden 3 en 4 van dat artikel zijn de voor de voorschotten en de zekerheden geldende ontstaansfeiten bepaald.

- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de vaststelling van de uitvoerrestitutie zoals bedoeld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95, voor volwitte voorgekookte (parboiled) langkorrelige B rijst van GN-code 1006 30 67, voor de zones I tot en met VI, met uitzondering van Hongarije, Roemenië en Turkije, en voor zone VIII, met uitzondering van de Coöperatieve Republiek Guyana, Madagaskar, de Republiek Suriname, de Nederlandse Antillen, Aruba en de Turks- en Caicoseilanden, van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2145/92.

2. De in lid 1 bedoelde inschrijving blijft open tot en met 17 juni 2004. Tijdens de geldigheidsduur worden periodieke inschrijvingen gehouden waarvoor de datum voor de indiening van offertes wordt vastgesteld in het bericht van inschrijving.

3. De inschrijving wordt gehouden overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 584/75 en overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 2

Een offerte is slechts ontvankelijk indien zij betrekking heeft op een te exporteren hoeveelheid van ten minste 50 ton en ten hoogste 3 000 ton.

Artikel 3

De in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 584/75 bedoelde zekerheid bedraagt 30 EUR per ton.

Artikel 4

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁹⁾ wordt er voor de bepaling van de geldigheidsduur van de in het kader van deze inschrijving afgegeven uitvoercertificaten van uitgegaan dat de certificaten zijn afgegeven op de dag van de indiening van de offerte.

⁽⁹⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

⁽⁵⁾ PB L 214 van 30.7.1992, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB L 341 van 30.12.1994, blz. 48.

⁽⁷⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 116 van 13.5.2003, blz. 12.

2. Deze certificaten zijn geldig vanaf de dag van afgifte in de zin van lid 1 tot het einde van de vierde daaropvolgende maand.

Artikel 5

De ingediende offertes moeten uiterlijk anderhalf uur na het verstrijken van de in het bericht van inschrijving vastgestelde termijn voor de indiening van de offertes via de lidstaten aan de Commissie worden meegedeeld. Zij moeten volgens het in de bijlage opgenomen schema worden meegedeeld.

Indien geen offertes zijn ingediend, stellen de lidstaten de Commissie hiervan in kennis binnen dezelfde termijn als in de vorige alinea is vermeld.

Artikel 6

De tijdstippen die voor de indiening van offertes zijn vastgesteld, zijn uitgedrukt in Belgische tijd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Artikel 7

1. Op grond van de ingediende offertes besluit de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95:

- een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, waarbij met name rekening wordt gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria,
- dan wel geen gevolg te geven aan de inschrijving.

2. Wanneer een maximumrestitutie bij uitvoer wordt vastgesteld, wordt die toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie.

Artikel 8

De termijn voor de indiening van offertes voor de eerste periodieke inschrijving verstrijkt op 6 november 2003 om 10.00 uur.

De uiterste datum voor de indiening van offertes is 17 juni 2004.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van volwitte voorgekookte (parboiled) langkorrelige B rijst naar bepaalde derde landen

Uiterste datum voor de indiening van de offertes (datum/uur): ...

1	2	3	4
Volgnummer van de inschrijvers	Hoeveelheid (in ton)	Bedrag van de uitvoerrestitutie (in EUR/ton)	Minimale hoeveelheid (*) (in ton)
1			
2			
3			
4			
5			
enz.			

(*) Hoeveelheden als bedoeld in artikel 2, lid 2, onder e), van Verordening (EEG) nr. 584/75.

VERORDENING (EG) Nr. 1878/2003 VAN DE COMMISSIE**van 24 oktober 2003****houdende opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de subsidie voor de verzending van gedopte langkorrelige B rijst naar Réunion**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 2692/89 van de Commissie⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1453/1999⁽⁴⁾, zijn uitvoeringsbepalingen vastgesteld inzake de verzending van rijst naar Réunion.
- (2) Bij het onderzoek van de situatie inzake de voorziening van het eiland Réunion is gebleken dat er niet voldoende rijst beschikbaar is. Aangezien er op de markt van de Gemeenschap rijst beschikbaar is, moet het eiland Réunion de mogelijkheid worden geboden om zich op de markt van de Gemeenschap te bevoorraden. Gezien de bijzondere situatie op het eiland Réunion is het dienstig om de te verzenden hoeveelheden te beperken en derhalve het bedrag van de subsidie bij openbare inschrijving vast te stellen.
- (3) Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2808/98 van de Commissie van 22 december 1998 houdende bepalingen voor de toepassing van het agromonetaire stelsel voor de euro in de landbouwsector⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 816/2003⁽⁶⁾, moeten de bedragen van offertes die worden ingediend in het kader van een inschrijving op grond van een besluit inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in euro worden uitgedrukt. In artikel 5, lid 1, van diezelfde verordening is bepaald dat het ontstaansfeit voor de wisselkoers in dat geval de uiterste datum voor de indiening van de offertes is. In de leden 3 en 4 van dat artikel zijn de voor de voorschotten en de zekerheden geldende ontstaansfeiten bepaald.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde subsidie voor de verzending naar het eiland Réunion van gedopte langkorrelige B rijst van GN-code 1006 20 98.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 261 van 7.9.1989, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 167 van 2.7.1999, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 36.

⁽⁶⁾ PB L 116 van 13.5.2003, blz. 12.

2. De in lid 1 bedoelde inschrijving blijft open tot en met 17 juni 2004. Tijdens de geldigheidsduur worden periodieke inschrijvingen gehouden waarvoor de datum voor de indiening van offertes wordt vastgesteld in het bericht van inschrijving.

3. De inschrijving wordt gehouden overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2692/89 en overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 2

Een offerte is slechts ontvankelijk indien zij betrekking heeft op een te verzenden hoeveelheid van ten minste 50 ton en ten hoogste 3 000 ton.

Artikel 3

De in artikel 7, lid 3, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2692/89 bedoelde zekerheid bedraagt 30 EUR per ton.

Artikel 4

De in het kader van deze inschrijving afgegeven documenten inzake de subsidie worden, voor de bepaling van de geldigheidsduur ervan, geacht te zijn afgegeven op de laatste dag van de termijn voor de indiening van de offertes.

Artikel 5

De ingediende offertes moeten uiterlijk anderhalf uur na het verstrijken van de in het bericht van inschrijving vastgestelde termijn voor de indiening van de offertes via de lidstaten aan de Commissie worden meegedeeld. Zij moeten volgens het in de bijlage opgenomen schema worden meegedeeld.

Indien geen offertes zijn ingediend, stellen de lidstaten de Commissie hiervan in kennis binnen dezelfde termijn als in de vorige alinea is vermeld.

Artikel 6

De tijdstippen die voor de indiening van offertes zijn vastgesteld, zijn uitgedrukt in Belgische tijd.

Artikel 7

1. Op grond van de ingediende offertes besluit de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95:

- een maximumsubsidie vast te stellen,
- dan wel geen gevolg te geven aan de inschrijving.

2. Als een maximumsubsidie wordt vastgesteld, wordt de opdracht toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumsubsidie.

De uiterste datum voor de indiening van offertes is 17 juni 2004.

Artikel 8

De termijn voor de indiening van offertes voor de eerste periodieke inschrijving verstrijkt op 6 november 2003 om 10.00 uur.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Openbare inschrijving voor de subsidie voor de verzending van gedopte langkorrelige B rijst naar Réunion

Uiterste datum voor de indiening van de offertes (datum/uur): ...

1	2	3
Volgnummer van de inschrijvers	Hoeveelheid (in ton)	Bedrag van de verzendingssubsidie (in EUR/ton)
1		
2		
3		
4		
5		
enz.		

VERORDENING (EG) Nr. 1879/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 oktober 2003
tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2771/1999 van de Commissie van 16 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de interventie maatregelen op de markt voor boter en room ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2771/1999 is bepaald dat de Commissie de aankoop via openbare inschrijving in een lidstaat opent, respectievelijk schorst, zodra is geconstateerd dat de marktprijs daar gedurende twee opeenvolgende weken beneden, respectievelijk op of boven, 92 % van de interventieprijs ligt.

- (2) De meest recente lijst van lidstaten waar de interventie wordt geschorst, is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1778/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze lijst moet worden aangepast om rekening te houden met de nieuwe marktprijzen die door Italië zijn meegedeeld op grond van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2771/1999. Duidelijkheidshalve moet de lijst worden vervangen en Verordening (EG) nr. 1778/2003 worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 bedoelde aankopen van boter bij inschrijving worden in België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk, Luxemburg, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk geschorst.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 1778/2003 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 25 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 53 van 28.2.2003, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB L 260 van 11.10.2003, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 1880/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 oktober 2003

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad tot uitvoering van de Kimberleyprocescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot uitvoering van de Kimberleyprocescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1768/2003 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 20 van Verordening (EG) nr. 2368/2002 bepaalt dat de lijst van deelnemers aan de Kimberleyprocescertificering, met inbegrip van WTO-leden en afzonderlijke douanegebieden die voldoen aan de vereisten van de Kimberleyprocescertificering, kan worden gewijzigd.
- (2) De voorzitter van de Kimberleyprocescertificering heeft in een notitie van 14 oktober 2003 een herziene lijst opgenomen van deelnemers aan de Kimberleyprocescer-

tificering. De herziening van de lijst betreft de toevoeging als deelnemer van Bulgarije en Maleisië. Bijlage II dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2368/2002 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 14 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

Christopher PATTEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 28.

⁽²⁾ PB L 256 van 9.10.2003, blz. 9.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van deelnemers aan de Kimberleyprocescertificering en hun bevoegde autoriteiten, als bedoeld in de artikelen 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 en 20

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
Luanda
Angola

— *For specimen of the Canadian KP Certificate:*

Stewardship Division
International and Domestic Market Policy Division
Mineral and Metal Policy Branch
Minerals and Metals Sector
Natural Resources Canada
580 Booth Street, 10th Floor, Room: 10A6
Ottawa, Ontario
Canada K1A 0E4

ARMENIË

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
Yerevan
Armenië

— *General Enquiries:*

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
10th Floor, Area A-7
580 Booth Street
Ottawa, Ontario
Canada K1A 0E4

AUSTRALIË

- Community Protection Section
Australian Customs Section
Customs House, 5 Constitution Avenue
Canberra ACT 2601
Australië
- Minerals Development Section
Department of Industry, Tourism and Resources
GPO Box 9839
Canberra ACT 2601
Australië

CENTRAAL-AFRIKAANSE REPUBLIEK

Independent Diamond Valuers (IDV)
Immeuble SOCIM, 2e étage
BP 1613 Bangui
Centraal-Afrikaanse Republiek

CHINA (Volksrepubliek China)

BELARUS

Department of Finance
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Republiek Belarus

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing
Volksrepubliek China

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy & Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

HONGKONG (Speciale Administratieve Regio van de Volksrepubliek China)

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hongkong
China

BULGARIË

Ministry of Economy
Multilateral Trade and Economic Policy and Regional Cooperation
Directorate
12, A1. Batenberg str.
1000 Sofia
Bulgarië

CONGO (Democratische Republiek Congo)

Centre d'Evaluation, d'Expertise et de Certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Democratische Republiek Congo

CANADA

— *International:*

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B — Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Canada

CONGO (Republiek Congo)

Directorate General of Mines and Geology
Brazzaville
Republiek Congo

IVOORKUST

Ministry of Mines and Energy
BP V 91
Abidjan
Ivoorkust

KROATIË

Ministry of Economy
Zagreb
Republiek Kroatië

EUROPESE GEMEENSCHAP

Europese Commissie
DG Buitenlandse betrekkingen/A/2
B-1040 Brussel

GUINEE

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Guinee

GUYANA

Geology and Mines Commission
P O Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Guyana

HONGARIJE

Licensing and Administration Office of the Ministry of Economy and
Transport
Margit krt. 85
1024 Budapest
Hongarije

INDIA

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A, Fr D.B. Marg
Mumbai 400 004
India

ISRAËL

Ministry of Industry and Trade
P.O. Box 3007
52130 Ramat Gan
Israël

JAPAN

- United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-11-1, Shibakoen Minato-ku
105-8519 Tokyo
Japan
- Mineral and Natural Resources Division
Agency for Natural Resources and Energy
Ministry of Economy, Trade and Industry
1-3-1 Kasumigaseki Chiyoda-ku
100-8901 Tokyo
Japan

KOREA (Republiek Korea)

- UN Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Government Complex Building
77 Sejong-ro, Jongro-gu
Seoul
Korea
- Trade Policy Division
Ministry of Commerce, Industry and Enterprise
1 Joongang-dong, Kwacheon-City
Kyunggi-do
Korea

LAOS (Democratische Volksrepubliek Laos)

Department of Foreign Trade
Ministry of Commerce
Vientiane
Laos

LIBANON

Ministry of Economy and Trade
Beirut
Libanon

LESOTHO

Commission of Mines and Geology
P.O. Box 750
Maseru 100
Lesotho

MALEISIË

Ministry of International Trade and Industry
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Maleisië

MAURITIUS

Ministry of Commerce and Co-operatives
Import Division
2nd Floor, Anglo-Mauritius House
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

NAMIBIË

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibië

POLEN

Ministry of Economy, Labour and Social Policy
Plac Trzech Krzyzy 3/5
00-507 Warsaw
Polen

RUSSISCHE FEDERATIE

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda St.
121170 Moscow
Rusland

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Youyi Building
Brookfields
Freetown
Sierra Leone

SLOVENIË

Ministry of the Economy
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
Republiek Slovenië

ZUID-AFRIKA

South African Diamond Board
240 Commissioner Street
Johannesburg
Zuid-Afrika

SRI LANKA

Trade Information Service
Sri Lanka Export Development Board
42 Nawam Mawatha
Colombo 2
Sri Lanka

ZWITSERLAND

State Secretariat for Economic Affairs
Export Control Policy and Sanctions
Effingerstrasse 1
3003 Berne
Zwitserland

TAIWAN, PENGHU, KINMEN EN MATSU (afzonderlijk douanegebied)

Import and Export office
Licensing and Administration
Board of Foreign Trade
Taiwan

TANZANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
PO Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

THAILAND

Ministry of Commerce
Department of Foreign Trade
44/100 Thanon Sanam Bin Nam-Nonthaburi
Muang District
Nonthaburi 11000
Thailand

OEKRAÏNE

— Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
Kiev
04119 Oekraïne

— International Department
Diamond Factory „Kristall”
600 Letiya Street 21
21100 Vinnitsa
Oekraïne

VERENIGDE ARABISCHE EMIRATEN

Dubai Metals and Commodities Centre
PO Box 63
Dubai
Verenigde Arabische Emiraten

VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA

U.S. Department of State
2201 C St., N.W.
Washington D.C.
Verenigde Staten van Amerika

VENEZUELA

Ministry of Energy and Mines
Apartado Postal No. 61536 Chacao
Caracas 1006
Av. Libertadores, Edif. PDVSA, Pent House B
La Campina — Caracas
Venezuela

VIETNAM

Export-Import Management Department
Ministry of Trade of Vietnam
31 Trang Tien
Hanoi 10.000
Vietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe”

VERORDENING (EG) Nr. 1881/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 oktober 2003

houdende uitvoeringsbepalingen inzake uitvoercertificaten en uitvoerrestituties voor bepaalde zuivelproducten bestemd voor Cyprus, Malta en Slovenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 26, lid 3, en artikel 31, lid 14,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het handelsverkeer tussen de Gemeenschap enerzijds en Cyprus, Malta en Slovenië anderzijds zijn voor bepaalde zuivelproducten nog invoerrechten en uitvoerrestituties van toepassing; het niveau van de uitvoerrestituties voor deze producten ligt aanzienlijk hoger dan de invoerrechten. Met het oog op de toetreding van de hierboven vermelde landen tot de Europese Unie op 1 mei 2004 kan het aanzienlijke verschil tussen het niveau van de rechten die worden geheven bij de invoer en de restituties die worden toegekend bij de uitvoer van de desbetreffende producten ertoe leiden dat certificaten waarvoor de restitutie vooraf wordt vastgesteld, worden aangevraagd voor hoeveelheden die de behoefte van de markt van bestemming ruim overschrijden. Om dergelijke speculatieve handelsbewegingen te voorkomen, dient de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten die vanaf 1 november 2003 voor de uitvoer van de betrokken producten naar Cyprus, Malta en Slovenië worden afgegeven, te worden beperkt.
- (2) Derhalve dient te worden afgeweken van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de uitvoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1392/2003 ⁽⁴⁾.
- (3) Om bovendien te voorkomen dat het handelsverkeer van de betrokken producten verlegd wordt en met name dat deze producten worden wederuitgevoerd naar Cyprus, Malta of Slovenië, terwijl oorspronkelijk een andere bestemming was aangegeven en op het certificaat was vermeld, dient in dergelijke gevallen de op de datum van aanvaarding van de uitvoer- of de betalingsaangifte geldende restitutievoet in aanmerking te worden genomen, en dit in afwijking van artikel 18, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 800/1999 van

de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2003 ⁽⁶⁾.

- (4) Het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 174/1999 verstrijkt de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten met restitutie, die vanaf 1 november 2003 tot en met 29 februari 2004 voor de producten van de onderstaande codes worden afgegeven, op 29 februari 2004:

- GN-code 0405 bestemd voor Cyprus,
- GN-codes 0401, 0402, 0403 90 11 tot en met 69, 0404 90 en 0405 bestemd voor Malta,
- GN-codes 0401, 0402, 0403 90 11 tot en met 69, 0404 90, 0405 en 0406 bestemd voor Slovenië.

Artikel 2

In afwijking van artikel 18, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 800/1999 dient in de gevallen waarin de in vak 7 van het certificaat vermelde bestemming niet wordt gerespecteerd voor certificaten die vanaf 1 maart tot en met 30 april 2004 voor de uitvoer van producten van de onderstaande codes worden gebruikt, voor de toepassing van bovengenoemd artikel 18 de restitutievoet in aanmerking te worden genomen die op de datum van aanvaarding van de uitvoer- of de betalingsaangifte voor deze bestemmingen geldt:

- GN-code 0405 bestemd voor Cyprus,
- GN-codes 0401, 0402, 0403 90 11 tot en met 69, 0404 90 en 0405 bestemd voor Malta,
- GN-codes 0401, 0402, 0403 90 11 tot en met 69, 0404 90, 0405 en 0406 bestemd voor Slovenië.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 197 van 5.8.2003, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB L 67 van 12.3.2003, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

RICHTLIJN 2003/87/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 13 oktober 2003****tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het groenboek over de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Europese Unie heeft in geheel Europa een discussie op gang gebracht over de geschiktheid en de eventuele werking van handel in broeikasgasemissierechten binnen de Europese Unie. In het Europees Programma inzake klimaatverandering worden communautaire beleidslijnen en maatregelen overwogen die berusten op een proces waarbij veel belanghebbenden betrokken zijn, waaronder een regeling voor handel in broeikasgasemissierechten in de Gemeenschap („de Gemeenschapsregeling”), die op het groenboek gebaseerd is. In zijn conclusies van 8 maart 2001 erkent de Raad het bijzondere belang van het Programma inzake klimaatverandering en het werk dat op het groenboek gebaseerd is, en onderstreept hij de dringende noodzaak van concrete acties op communautair niveau.
- (2) In het zesde milieuactieprogramma van de Gemeenschap, vastgesteld bij Beschikking nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾, wordt klimaatverandering aangemerkt als een prioriteit waarvoor maatregelen moeten worden genomen en wordt voorzien in de invoering van een voor de gehele Gemeenschap geldende regeling voor de handel in emissierechten voor 2005. In dit programma wordt erkend dat de Gemeenschap gehouden is in de periode van 2008 tot en met 2012 8 % minder broeikasgassen uit te stoten dan in 1990, en dat, op de langere termijn, de mondiale emissies van broeikasgassen ten opzichte van 1990 met circa 70 % moeten worden verminderd.

- (3) Het uiteindelijke doel van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, goedgekeurd bij Besluit 94/69/EG van de Raad van 15 december 1993 betreffende het sluiten van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering ⁽⁶⁾, is het bewerkstelligen van een stabilisering van de concentraties van broeikasgassen in de atmosfeer op een niveau waarop gevaarlijke antropogene verstoring van het klimaatsysteem wordt voorkomen.

- (4) Het Protocol van Kyoto, goedgekeurd bij Beschikking 2002/358/EG van de Raad van 25 april 2002 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Gemeenschap, van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aangegeven verplichtingen ⁽⁷⁾, zal, zodra het in werking is getreden, de Gemeenschap en haar lidstaten ertoe verplichten hun gezamenlijke antropogene emissies van de in bijlage A bij het protocol genoemde broeikasgassen in de periode van 2008 tot en met 2012 ten opzichte van 1990 met 8 % te verlagen.

- (5) De Gemeenschap en haar lidstaten zijn overeengekomen gezamenlijk aan hun verplichtingen uit hoofde van het Protocol van Kyoto betreffende de reductie van de antropogene broeikasgasemissies te voldoen, overeenkomstig Beschikking 2002/358/EG. De richtlijn draagt ertoe bij dat de Europese Gemeenschap en haar lidstaten door middel van een efficiënte Europese markt voor broeikasgasemissierechten doeltreffender en met een zo gering mogelijke teruggang van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid aan hun verplichtingen voldoen.

- (6) Beschikking 93/389/EEG van de Raad van 24 juni 1993 inzake een bewakingstelsel voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen ⁽⁸⁾ voorziet in een systeem voor de bewaking van de broeikasgasemissies en de evaluatie van de vorderingen die worden gemaakt met de nakoming van de met betrekking tot deze emissies aangegeven verplichtingen. Met dit systeem zullen de lidstaten de totale hoeveelheid van toe te wijzen rechten kunnen vaststellen.

- (7) Gemeenschapsbepalingen inzake de toewijzing van emissierechten door de lidstaten zijn noodzakelijk om de eenheid van de interne markt te helpen bewaren en concurrentievervalsing te voorkomen.

⁽¹⁾ PB C 75 E van 26.3.2002, blz. 33.

⁽²⁾ PB C 221 van 17.9.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB C 192 van 12.8.2002, blz. 59.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 10 oktober 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 maart 2003 (PB C 125 E van 27.5.2003, blz. 72), besluit van het Europees Parlement van 2 juli 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 22 juli 2003.

⁽⁵⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 33 van 7.2.1994, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 130 van 15.5.2002, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 167 van 9.7.1993, blz. 31. Beschikking als gewijzigd bij Beschikking 1999/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35).

- (8) Bij de toewijzing van rechten dienen de lidstaten rekening te houden met de mogelijkheden om de uitstoot als gevolg van industriële activiteiten te verminderen.
- (9) De lidstaten kunnen bepalen dat zij aan personen voor geannuleerde emissierechten slechts emissierechten voor een periode van vijf jaar — te beginnen in 2008 — toekennen die overeenkomen met de emissiereducties welke die personen op het nationale grondgebied hebben bereikt tijdens een periode van drie jaar, te beginnen in 2005.
- (10) Met ingang van de bedoelde periode van vijf jaar moet bij overdrachten van emissierechten naar een andere lidstaat een daarmee overeenstemmende aanpassing van de overeenkomstig het Protocol van Kyoto toegewezen hoeveelheid plaatsvinden.
- (11) De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat exploitanten van bepaalde activiteiten een vergunning voor broeikasgasemissies bezitten en hun emissies van in verband met deze activiteiten gespecificeerde broeikasgassen bewaken en rapporteren.
- (12) De lidstaten dienen regels vast te stellen inzake de sancties die van toepassing zijn op schendingen van de bepalingen van deze richtlijn en zorgen ervoor dat zij worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (13) Ter wille van de transparantie heeft het publiek toegang tot informatie over de toewijzing van emissierechten en de resultaten van de emissiebewaking, slechts onder voorbehoud van de beperkingen opgenomen in Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 28 januari 2003 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie ⁽¹⁾.
- (14) De lidstaten behoren een verslag in te dienen over de uitvoering van deze richtlijn, dat wordt opgesteld op basis van Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied ⁽²⁾.
- (15) Bij de opnemings van verdere installaties in de Gemeenschapsregeling worden de bepalingen van deze richtlijn in acht genomen. Daarbij kan het toepassingsgebied van de Gemeenschapsregeling worden uitgebreid met emissies van andere broeikasgassen dan kooldioxide, o.a. van de aluminium- en de chemische sector.
- (16) De bepalingen van deze richtlijn beletten de lidstaten niet om nationale handelsregelingen te handhaven of in te voeren voor het reguleren van de emissie van broeikasgassen uit andere dan de in bijlage I genoemde of in de Gemeenschapsregeling opgenomen activiteiten, of van installaties die tijdelijk uitgesloten zijn van de Gemeenschapsregeling.
- (17) De lidstaten kunnen deelnemen aan internationale emissierechtenhandel als partijen bij het Protocol van Kyoto met iedere andere in bijlage B bij het protocol genoemde partij.
- (18) Een koppeling tussen de Gemeenschapsregeling en regelingen voor de handel in broeikasgasemissierechten in derde landen zal leiden tot een hogere kosteneffectiviteit van de verwezenlijking van de communautaire doelstelling van emissiereductie die is vastgelegd in Besluit 2002/358/EG over de gezamenlijke nakoming van de verplichtingen.
- (19) Op projecten gebaseerde mechanismen — waaronder gemeenschappelijke uitvoering (JI) en het mechanisme voor schone ontwikkeling (CDM) — zijn belangrijk om de doelstellingen van reductie van de wereldwijde broeikasgasemissies en verbetering van de kosteneffectieve werking van de Gemeenschapsregeling te bereiken. Overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Protocol van Kyoto en de Akkoorden van Marrakesj dient het gebruik van deze mechanismen een aanvulling te vormen op het binnenlandse optreden, zodat het binnenlandse optreden een aanzienlijk aandeel zal hebben in de geleverde inspanning.
- (20) Met deze richtlijn wordt beoogd het gebruik te bevorderen van energiezuiniger technologieën, waaronder warmtekraftkoppeling, waarmee de uitstoot per eenheid output wordt verminderd, terwijl de toekomstige richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bevordering van warmtekraftkoppeling op basis van vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt in het bijzonder de warmtekraftkoppeling zal bevorderen.
- (21) Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽³⁾ geeft een algemene kaderregeling inzake de preventie en bestrijding van verontreiniging, waarbinnen vergunningen voor broeikasgasemissies kunnen worden verleend. Richtlijn 96/61/EG dient aldus te worden gewijzigd, dat er geen emissiegrenswaarden worden vastgesteld voor de directe broeikasgasemissies van een installatie die onder deze richtlijn valt, en dat de lidstaten ervoor kunnen kiezen om geen voorschriften inzake energie-efficiëntie op te leggen voor verbrandingsinstallaties en andere installaties die ter plaatse kooldioxide uitstoten, onverminderd andere eisen uit hoofde van Richtlijn 96/61/EG.
- (22) Deze richtlijn is verenigbaar met het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en het Protocol van Kyoto. Zij zal worden geëvalueerd in het licht van de ontwikkelingen op dit gebied en om rekening te houden met de bij de uitvoering opgedane ervaring en de met de bewaking van de broeikasgasemissies gemaakte vorderingen.

⁽¹⁾ PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48.

⁽³⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

- (23) De handel in emissierechten zou deel moeten uitmaken van een alomvattend, samenhangend pakket van beleidslijnen en maatregelen die door de lidstaten en op Gemeenschapsniveau worden uitgevoerd. Onverminderd de artikelen 87 en 88 van het Verdrag kunnen de lidstaten, wanneer activiteiten onder de Gemeenschapsregeling vallen, rekening houden met de gevolgen van regulerende, fiscale en andere beleidsmaatregelen waarmee dezelfde doelstellingen worden nagestreefd. Bij de evaluatie van de richtlijn, zal worden nagegaan in hoeverre deze doelstellingen zijn bereikt.
- (24) Belastingheffing kan een nationaal beleidsinstrument zijn om de emissies van tijdelijk uitgesloten installaties te beperken.
- (25) Er zouden door de lidstaten en op Gemeenschapsniveau beleidslijnen en maatregelen moeten worden uitgevoerd in alle economische sectoren, en niet alleen in de sectoren industrie en energie, teneinde substantiële emissiereducties te bewerkstelligen. De Commissie dient met name beleidslijnen en maatregelen op Gemeenschapsniveau in overweging te nemen die ervoor zorgen dat de vervoerssector er substantieel toe bijdraagt dat de Gemeenschap en haar lidstaten aan hun in het Protocol van Kyoto omschreven verplichtingen inzake klimaatverandering voldoen.
- (26) Ondanks de rijk geschakeerde mogelijkheden die marktgerichte mechanismen bieden, moet de EU-strategie voor het tegengaan van klimaatverandering berusten op een evenwicht tussen de regeling voor de handel in emissierechten en andere communautaire, nationale en internationale maatregelen.
- (27) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.
- (28) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (29) De in bijlage III vermelde criteria (1), (5) en (7) mogen niet via de comitologieprocedure worden gewijzigd. Wijzigingen die betrekking hebben op perioden na 2012 mogen alleen overeenkomstig de medebeslissingsprocedure worden vastgesteld.
- (30) Aangezien de doelstelling van het voorgestelde optreden, namelijk de invoering van een Gemeenschapsregeling, niet voldoende kan worden verwezenlijkt door de individuele lidstaten, en derhalve vanwege de omvang en de gevolgen van het voorgestelde optreden beter op Gemeenschapsniveau kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 5 van het EG-

Verdrag, maatregelen vaststellen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat in dat artikel is opgenomen gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen noodzakelijk is om de genoemde doelstelling te bereiken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze richtlijn wordt een Gemeenschapsregeling vastgesteld voor de handel in broeikasgasemissierechten, hierna „de Gemeenschapsregeling” genoemd, teneinde de emissies van broeikasgassen op een kosteneffectieve en economisch efficiënte wijze te verminderen.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op emissies uit de in bijlage I genoemde activiteiten en de in bijlage II genoemde broeikasgassen.

2. Deze richtlijn is van toepassing onverminderd eventuele uit Richtlijn 96/61/EG voortvloeiende voorschriften.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „emissierecht”: overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn overdraagbaar recht om, uitsluitend teneinde aan de eisen van deze richtlijn te voldoen, gedurende een bepaalde periode één ton kooldioxide-equivalent uit te stoten;
- b) „emissie”: emissie van broeikasgassen in de atmosfeer door in een installatie aanwezige bronnen;
- c) „broeikasgassen”: de in bijlage II genoemde gassen;
- d) „vergunning voor broeikasgasemissies”: overeenkomstig de artikelen 5 en 6 verleende vergunning;
- e) „installatie”: vaste technische eenheid waarin één of meer van de in bijlage I genoemde activiteiten plaatsvinden alsmede andere, daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden, die technisch in verband staan met de op die plaats ten uitvoer gebrachte activiteiten en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging;
- f) „exploitant”: persoon die een installatie exploiteert of beheert, indien de nationale wetgeving daarin voorziet, aan wie de economische beschikkingsmacht over de technische werking is overgedragen;
- g) „persoon”: natuurlijke persoon of rechtspersoon;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- h) „nieuwkomer”: installatie waar een of meer van de in bijlage I genoemde activiteiten plaatsvinden, die een vergunning dan wel de bijstelling van een vergunning voor broeikasgasemissies wegens een verandering in de aard of de werking van de installatie of wegens een uitbreiding van de installatie heeft verkregen nadat het nationale toewijzingsplan aan de Commissie is meegedeeld;
- i) „het publiek”: een of meer personen en, overeenkomstig de nationale wetgeving of het gebruik, verenigingen, organisaties of groepen personen;
- j) „ton kooldioxide-equivalent”: een metrische ton kooldioxide (CO₂) of een hoeveelheid van een van de andere in bijlage II genoemde broeikasgassen met een gelijkwaardig aardopwarmingsvermogen.

Artikel 4

Vergunningen voor broeikasgasemissies

De lidstaten dragen er zorg voor dat vanaf 1 januari 2005 geen installatie een in bijlage I genoemde activiteit verricht welke een voor die activiteit gespecificeerde emissie tot gevolg heeft, tenzij haar exploitant in het bezit is van een door een bevoegde autoriteit overeenkomstig de artikelen 5 en 6 verleende vergunning, of de installatie uit hoofde van artikel 27 tijdelijk is uitgesloten van de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten van de Gemeenschap.

Artikel 5

Aanvragen van vergunningen voor broeikasgasemissies

Een tot de bevoegde autoriteit gerichte aanvraag van een vergunning voor broeikasgasemissies omvat een beschrijving van:

- a) de installatie en haar activiteiten, met inbegrip van de gebruikte technologie;
- b) de grondstoffen en hulpstoffen waarvan het gebruik waarschijnlijk tot emissies van in bijlage I genoemde gassen zal leiden;
- c) de bronnen van de in bijlage I genoemde emissies van gassen uit de installatie; en
- d) de maatregelen die zijn voorgenomen om de emissies van gassen in het milieu te bewaken en te rapporteren, in overeenstemming met de overeenkomstig artikel 14 vastgestelde richtsnoeren.

De aanvraag omvat tevens een niet-technische samenvatting van de in de eerste alinea bedoelde gegevens.

Artikel 6

Voorwaarden voor en inhoud van de vergunning voor broeikasgasemissies

1. De bevoegde autoriteit verleent een vergunning waarin toestemming wordt verleend broeikasgassen uit de gehele installatie of een deel daarvan uit te stoten, indien zij ervan overtuigd is dat de exploitant in staat is de emissies te bewaken en te rapporteren.

Een vergunning voor broeikasgasemissies kan betrekking hebben op een of meer installaties op dezelfde plaats die door dezelfde exploitant wordt geëxploiteerd.

2. Vergunningen voor broeikasgasemissies bevatten:

- a) de naam en het adres van de exploitant;
- b) een beschrijving van de activiteiten en de emissies uit de installatie;
- c) de bewakingsvoorschriften, met vermelding van de bewakingsmethode en de frequentie;
- d) de rapportagevoorschriften, en
- e) de verplichting binnen vier maanden na het einde van elk kalenderjaar een hoeveelheid emissierechten in te leveren die gelijk is aan de totale emissies van de installatie voor dat jaar, als geverifieerd overeenkomstig artikel 15.

Artikel 7

Wijzigingen in installaties

De exploitant stelt de bevoegde autoriteit in kennis van voorgenomen wijzigingen in de aard of de werking, en van voorgenomen uitbreidingen van de installatie, waarvoor een aanpassing van de vergunning vereist kan zijn. Zo nodig stelt de bevoegde autoriteit de vergunning bij. Bij een verandering in de identiteit van de exploitant van de installatie past de bevoegde autoriteit de vergunning aan door vermelding van de naam en het adres van de nieuwe exploitant.

Artikel 8

Coördinatie met Richtlijn 96/61/EG

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, wanneer installaties activiteiten verrichten die in bijlage I bij Richtlijn 96/61/EG zijn vermeld, de voorwaarden voor en de procedure voor het verlenen van een vergunning voor broeikasgasemissies worden gecoördineerd met die voor de in die richtlijn bepaalde vergunning. De in de artikelen 5, 6 en 7 vastgestelde eisen kunnen worden opgenomen in de in Richtlijn 96/61/EG vastgelegde procedure of procedures.

Artikel 9

Nationaal toewijzingsplan

1. Voor elke in artikel 11, leden 1 en 2, bedoelde termijn stelt elke lidstaat een nationaal plan op, waarin de totale hoeveelheid emissierechten wordt vermeld die hij voornemens is voor die periode toe te wijzen, alsmede de manier waarop hij voornemens is deze rechten toe te wijzen. Het plan wordt gebaseerd op objectieve en transparante criteria, waaronder de in bijlage III genoemde, waarbij terdege rekening wordt gehouden met reacties vanuit het publiek. De Commissie geeft onverminderd het Verdrag uiterlijk 31 december 2003 richtsnoeren voor de toepassing van de in bijlage III genoemde criteria.

Voor de in artikel 11, lid 1, bedoelde periode wordt het plan uiterlijk op 31 maart 2004 gepubliceerd en aan de Commissie en de overige lidstaten meegedeeld. Voor latere perioden wordt het plan ten minste achttien maanden voor de aanvang van de betrokken periode gepubliceerd en aan de Commissie en de andere lidstaten meegedeeld.

2. De nationale toewijzingsplannen worden bestudeerd door het in artikel 23, lid 1, bedoelde comité.

3. Binnen drie maanden nadat een lidstaat uit hoofde van lid 1 een nationaal toewijzingsplan heeft meegedeeld, kan de Commissie het plan of een deel daarvan verwerpen als het niet met de in bijlage III genoemde criteria of met artikel 10 verenigbaar is. De lidstaten nemen pas een besluit krachtens artikel 11, lid 1, of lid 2, wanneer de voorgestelde wijzigingen door de Commissie zijn aanvaard. Een besluit tot verwerping wordt door de Commissie gemotiveerd.

Artikel 10

Toewijzingsmethode

Voor de periode van drie jaar die ingaat op 1 januari 2005 wijzen de lidstaten ten minste 95 % van de emissierechten kosteloos toe. Voor de periode van vijf jaar die ingaat op 1 januari 2008 wijzen de lidstaten ten minste 90 % van de emissierechten kosteloos toe.

Artikel 11

Toewijzing en verlening van emissierechten

1. Voor de periode van drie jaar die ingaat op 1 januari 2005 neemt iedere lidstaat een besluit over de totale hoeveelheid emissierechten die hij voor die periode zal toewijzen en over de toewijzing van die emissierechten aan de exploitant van elke installatie. Dit besluit wordt ten minste drie maanden voor het begin van die periode genomen en is gebaseerd op het nationale toewijzingsplan dat is opgesteld ingevolge artikel 9 en in overeenstemming met artikel 10, met inachtneming van de opmerkingen van het publiek.

2. Voor de periode van vijf jaar die ingaat op 1 januari 2008 en voor elke volgende periode van vijf jaar neemt iedere lidstaat een besluit over de totale hoeveelheid emissierechten die hij voor die periode zal toewijzen en leidt hij het proces van toewijzing van die emissierechten aan de exploitant van elke installatie in. Het besluit wordt ten minste twaalf maanden voor het begin van die periode genomen en is gebaseerd op het toewijzingsplan van de lidstaat dat is opgesteld ingevolge artikel 9 en in overeenstemming met artikel 10, met inachtneming van de opmerkingen van het publiek.

3. Krachtens lid 1 of lid 2 genomen besluiten zijn in overeenstemming met de voorschriften van het Verdrag, in het bijzonder de artikelen 87 en 88. Bij hun besluit over de toewijzing houden de lidstaten rekening met de noodzaak emissierechten beschikbaar te houden voor nieuwkomers.

4. De bevoegde autoriteit verleent elk jaar uiterlijk op 28 februari van dat jaar voor de in lid 1 of 2 bedoelde periode een percentage van de totale hoeveelheid emissierechten.

Artikel 12

Overdracht, inlevering en annulering van rechten

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat emissierechten kunnen worden overgedragen tussen

- a) personen binnen de Gemeenschap;
- b) personen in de Gemeenschap en personen in derde landen, waar zulke emissierechten worden erkend volgens de procedure van artikel 25, zonder andere beperkingen dan de bij of krachtens deze richtlijn vastgestelde beperkingen.

2. De lidstaten dragen er zorg voor, dat de door een bevoegde autoriteit van een andere lidstaat verleende rechten als geldig worden erkend voor de nakoming van de verplichtingen van een exploitant ingevolge lid 3.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de exploitant van iedere installatie uiterlijk 30 april van ieder jaar een hoeveelheid emissierechten inlevert die gelijk is aan de totale emissies van die installatie gedurende het voorgaande kalenderjaar, als geverifieerd overeenkomstig artikel 15, en dat die rechten vervolgens worden geannuleerd.

4. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om er zorg voor te dragen dat emissierechten te allen tijde worden geannuleerd op verzoek van de persoon die de rechten in zijn bezit heeft.

Artikel 13

Geldigheid van emissierechten

1. Emissierechten zijn geldig voor de emissies in de in artikel 11, lid 1 of lid 2, bedoelde periode waarvoor zij zijn verleend.

2. Vier maanden na het begin van de eerste periode van vijf jaar, bedoeld in artikel 11, lid 2, worden emissierechten die niet meer geldig zijn en niet overeenkomstig artikel 12, lid 3, zijn ingeleverd en geannuleerd, door de bevoegde autoriteit geannuleerd.

De lidstaten kunnen personen emissierechten verlenen voor de lopende periode ter vervanging van emissierechten die zij bezaten en welke krachtens de eerste alinea zijn geannuleerd.

3. Vier maanden na het begin van elke volgende periode van vijf jaar als bedoeld in artikel 11, lid 2, worden emissierechten die niet meer geldig zijn en niet overeenkomstig artikel 12, lid 3, zijn ingeleverd en geannuleerd, door de bevoegde autoriteit geannuleerd.

De lidstaten verlenen personen emissierechten voor de lopende termijn ter vervanging van emissierechten die zij bezaten en welke krachtens de eerste alinea zijn geannuleerd.

Artikel 14

Richtsnoeren voor emissiebewaking en -rapportage

1. De Commissie stelt uiterlijk 30 september 2003 volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure richtsnoeren vast voor de bewaking van en rapportage over emissies uit de in bijlage I genoemde activiteiten van voor die activiteiten gespecificeerde broeikasgassen. De richtsnoeren worden gebaseerd op de in bijlage IV vermelde beginselen voor de bewaking en rapportage.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de emissies worden bewaakt volgens de richtsnoeren.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat iedere exploitant van een installatie over de emissies van de installatie in elk kalenderjaar na afloop van dat jaar overeenkomstig de richtsnoeren verslag uitbrengt aan de bevoegde autoriteit.

Artikel 15

Verificatie

De lidstaten dragen er zorg voor dat de door de exploitanten overeenkomstig artikel 14, lid 3, ingediende verslagen worden geverifieerd volgens de in bijlage V vermelde criteria en dat de bevoegde autoriteit daarvan in kennis wordt gesteld.

De lidstaten dragen er zorg voor dat een exploitant wiens verslag over de emissies tijdens het voorgaande jaar uiterlijk 31 maart van het lopende jaar niet is geverifieerd als bevredigend overeenkomstig de in bijlage V genoemde criteria, geen emissierechten meer mag overdragen, totdat een verslag van die exploitant als bevredigend is geverifieerd.

Artikel 16

Sancties

1. De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en nemen de nodige maatregelen om de toepassing van die sancties te verzekeren. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten delen die bepalingen uiterlijk 31 december 2003 aan de Commissie mede en melden onverwijld eventuele wijzigingen daarvan.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de namen worden bekendgemaakt van de exploitanten die zich niet houden aan de voorschriften van artikel 12, lid 3, inzake het inleveren van voldoende emissierechten.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat een boete wegens overmatige emissie wordt opgelegd aan elke exploitant die uiterlijk 30 april van elk jaar niet voldoende emissierechten

heeft ingeleverd ter dekking van zijn emissies in het voorgaande jaar. De boete wegens overmatige emissie bedraagt 100 EUR voor elke ton door de installatie uitgestoten kooldioxide-equivalent waarvoor de exploitant geen emissierechten heeft ingeleverd. De betaling van de boete wegens overmatige emissie ontslaat de exploitant niet van de verplichting, bij de inlevering van emissierechten in verband met het volgende kalenderjaar een hoeveelheid emissierechten in te leveren die gelijk is aan die emissieoverschrijding.

4. In de periode van drie jaar die ingaat op 1 januari 2005 leggen de lidstaten een lagere boete wegens overmatige emissie op; deze bedraagt 40 EUR voor elke ton door de installatie uitgestoten kooldioxide-equivalent waarvoor de exploitant geen emissierechten heeft ingeleverd. De betaling van de boete wegens overmatige emissie ontslaat de exploitant niet van de verplichting, bij de inlevering van emissierechten in verband met het volgende kalenderjaar een hoeveelheid emissierechten in te leveren die gelijk is aan die emissieoverschrijding.

Artikel 17

Toegang tot informatie

De besluiten tot toewijzing van emissierechten en de krachtens de vergunning voor broeikasgasemissies vereiste emissieverlagen welke in het bezit zijn van de bevoegde autoriteit worden voor het publiek beschikbaar gesteld, behoudens de in artikel 3, lid 3, en artikel 4 van Richtlijn 2003/4/EG vastgelegde beperkingen.

Artikel 18

Bevoegde autoriteit

De lidstaten zorgen voor de nodige administratieve regelingen, met inbegrip van de aanwijzing van de passende bevoegde autoriteit of autoriteiten, voor de uitvoering van deze richtlijn. Wanneer meer dan één bevoegde autoriteit wordt aangewezen, moet het werk van die autoriteiten uit hoofde van deze richtlijn worden gecoördineerd.

Artikel 19

Registers

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat een register wordt aangelegd en bijgehouden teneinde te zorgen voor de nauwkeurige registratie van de verlening, het bezit en de overdracht en annulering van emissierechten. De lidstaten kunnen hun registers in een geconsolideerd systeem samen met een of meer andere lidstaten bijhouden.

2. Elke persoon kan emissierechten bezitten. De registers zijn toegankelijk voor het publiek en bevatten afzonderlijke rekeningen voor de registratie van de emissierechten die iedere persoon bezit aan wie of van wie emissierechten worden verleend of overgedragen.

3. Voor de uitvoering van deze richtlijn stelt de Commissie volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure een verordening vast inzake een gestandaardiseerd en beveiligd stelsel van registers in de vorm van elektronische gegevensbanken, die gemeenschappelijke gegevens bevatten om de verlening, het bezit, de overdracht en de annulering van emissierechten te volgen, om voor toegang van het publiek en de nodige geheimhouding te zorgen en om te waarborgen dat er geen overdrachten geschieden die met uit het Protocol van Kyoto voortvloeiende verplichtingen onverenigbaar zijn.

Artikel 20

Centrale administrateur

1. De Commissie benoemt een centrale administrateur voor het bijhouden van een onafhankelijk transactielogboek waarin de verlening, het bezit, de overdracht en de annulering van emissierechten worden vastgelegd.

2. De centrale administrateur oefent via het onafhankelijke transactielogboek een geautomatiseerde controle uit op elke transactie in de registers om te verzekeren dat er bij de verlening, de overdracht en de annulering van emissierechten geen onregelmatigheden geschieden.

3. Wanneer bij de geautomatiseerde controle onregelmatigheden worden vastgesteld, stelt de centrale administrateur de betrokken lidstaat of lidstaten daarvan in kennis, welke de betrokken transactie en alle verdere transacties in verband met de betrokken emissierechten niet registreren voordat de onregelmatigheden zijn opgelost.

Artikel 21

Rapportage door de lidstaten

1. De lidstaten brengen bij de Commissie elk jaar verslag uit over de toepassing van deze richtlijn. In dit verslag wordt bijzondere aandacht besteed aan de regelingen voor de toewijzing van emissierechten, het functioneren van de nationale registers, de toepassing van richtsnoeren voor bewaking en rapportage, de verificatie en aangelegenheden die verband houden met de naleving van de richtlijn en de fiscale behandeling van emissierechten, indien van toepassing. Het eerste verslag wordt uiterlijk 30 juni 2005 aan de Commissie toegezonden. Het verslag wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst of een ontwerp dat door de Commissie is uitgewerkt volgens de procedure van artikel 6 van Richtlijn 91/692/EEG. De vragenlijst of het kader wordt ten minste zes maanden voor de uiterste termijn voor het inzenden van het eerste verslag aan de lidstaten toegezonden.

2. De Commissie publiceert op basis van de in lid 1 bedoelde verslagen binnen drie maanden na ontvangst van de verslagen van de lidstaten een verslag over de toepassing van deze richtlijn.

3. De Commissie organiseert tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten een uitwisseling van gegevens betreffende ontwikkelingen in verband met vraagstukken betreffende de toewijzing van emissierechten, het functioneren van de registers, de bewaking, de rapportage, de verificatie en de naleving.

Artikel 22

Wijzigingen van bijlage III

De Commissie kan bijlage III, met uitzondering van de criteria (1), (5) en (7), voor de periode van 2008 tot en met 2012 volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure wijzigen op grond van de in artikel 21 bedoelde verslagen en de ervaring die met de toepassing van deze richtlijn is opgedaan.

Artikel 23

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 8 van Beschikking 93/389/EEG ingestelde comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt gesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 24

Procedures voor de unilaterale opnemings van verdere activiteiten en gassen

1. Vanaf 2008 mogen de lidstaten handel in emissierechten overeenkomstig deze richtlijn toepassen op in bijlage I niet genoemde activiteiten, installaties en broeikasgassen, op voorwaarde dat de opnemings van dergelijke activiteiten, installaties en broeikasgassen door de Commissie wordt goedgekeurd volgens de procedure van artikel 23, lid 2, met inachtneming van alle relevante criteria, in het bijzonder de effecten op de interne markt, mogelijke concurrentievervalsingen, de milieu-integriteit van de regeling en de betrouwbaarheid van het geplande bewakings- en rapportagesysteem.

Met ingang van 2005 kunnen de lidstaten emissierechtenhandel op dezelfde voorwaarden toestaan voor installaties die de in bijlage I genoemde activiteiten verrichten waarvan de capaciteit onder de aldaar genoemde drempelwaarden ligt.

2. Toewijzingen aan installaties die dergelijke activiteiten verrichten worden gespecificeerd in het in artikel 9 bedoelde nationale toewijzingsplan.

3. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 23, lid 2, op eigen initiatief bewakings- en rapportagerichtsoenen vaststellen, of doet zulks op verzoek van een lidstaat, voor in bijlage I niet genoemde emissies, installaties en broeikasgassen, indien de bewaking van en de rapportage over deze emissies met voldoende nauwkeurigheid kan geschieden.

4. Indien zulke maatregelen worden ingevoerd, wordt bij evaluaties krachtens artikel 30 ook beoordeeld of bijlage I zodanig moet worden gewijzigd dat de emissies van die activiteiten in de gehele Gemeenschap onder een geharmoniseerde regeling vallen.

Artikel 25

Koppelingen met andere regelingen voor de handel in broeikasgasemissies

1. Er zouden overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag overeenkomsten moeten worden gesloten met de in bijlage B bij het protocol van Kyoto genoemde derde landen die het protocol hebben bekrachtigd om te zorgen voor de wederzijdse erkenning van emissierechten op grond van de Gemeenschapsregeling en andere regelingen voor de handel in emissierechten voor broeikasgassen.

2. Wanneer een overeenkomst als bedoeld in lid 1 is gesloten, stelt de Commissie volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure de nodige bepalingen in verband met de wederzijdse erkenning van emissierechten op.

Artikel 26

Wijziging van Richtlijn 96/61/EG

Aan lid 3 van artikel 9 van Richtlijn 96/61/EG worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Wanneer broeikasgasemissies uit een installatie in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (*) in verband met een in die installatie verrichte activiteit worden vermeld, omvat de vergunning geen emissiegrenswaarde voor directe emissies van dat gas, tenzij zulks noodzakelijk is om te verzekeren dat er geen significante plaatselijke verontreiniging wordt veroorzaakt.

Wat betreft de in bijlage I van Richtlijn 2003/87/EG genoemde activiteiten kunnen de lidstaten ervoor kiezen om geen voorschriften inzake energie-efficiëntie op te leggen voor verbrandingseenheden en andere eenheden die ter plaatse kooldioxide uitstoten.

Zo nodig wijzigen de bevoegde autoriteiten de vergunning op gepaste wijze.

De drie voorgaande alinea's zijn niet van toepassing op installaties die overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 2003/87/EG tijdelijk zijn uitgesloten van de Gemeenschapsregeling voor de handel in broeikasgasemissierechten.

(*) PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32.”

Artikel 27

Tijdelijke uitsluiting van bepaalde installaties

1. De lidstaten kunnen de Commissie verzoeken installaties tijdelijk buiten de Gemeenschapsregeling te houden tot en met uiterlijk 31 december 2007. Een dergelijk verzoek bevat een lijst van alle betrokken installaties en wordt bekendgemaakt.

2. Als de Commissie, na eventuele reacties van het publiek op dit verzoek in overweging te hebben genomen, volgens de procedure van artikel 23, lid 2, besluit dat de betrokken installaties:

- a) als gevolg van nationale beleidsmaatregelen hun emissies evenveel zullen beperken als wanneer deze richtlijn op hen van toepassing zou zijn;
- b) onderworpen zijn aan voorschriften inzake bewaking, rapportage en verificatie die gelijkwaardig zijn aan die welke uit hoofde van de artikelen 14 en 15 worden opgelegd, en
- c) onderworpen zijn aan sancties die ten minste gelijkwaardig zijn aan de in artikel 16, leden 1 en 4, bedoelde sancties in geval van het niet voldoen aan de nationale voorschriften;

bepaalt zij dat die installaties tijdelijk buiten de Gemeenschapsregeling blijven.

Er dient te worden gewaarborgd dat er geen verstoring van de interne markt optreedt.

Artikel 28

Pooling

1. De lidstaten kunnen de exploitanten van installaties die een van de in bijlage I genoemde activiteiten verrichten, toestaan voor de in artikel 11, lid 1, bedoelde periode en/of de in artikel 11, lid 2, bedoelde eerste periode van vijf jaar een pool van installaties van dezelfde activiteit te vormen overeenkomstig de leden 2 tot en met 6 van onderhavig artikel.

2. Exploitanten die een in bijlage I genoemde activiteit verrichten en een pool wensen te vormen dienen daartoe bij de bevoegde autoriteit een verzoek in waarin zij vermelden met welke installaties en voor welke periode zij wensen te poolen, en aantonen dat een trustee in staat zal zijn de in de leden 3 en 4 bedoelde verplichtingen te vervullen.

3. Exploitanten die een pool wensen te vormen, benoemen een trustee:

- a) aan wie, in afwijking van artikel 11 de totale hoeveelheid emissierechten, berekend per installatie van de betrokken exploitanten, wordt verleend;
- b) aan wie, in afwijking van artikel 6, lid 2, punt e), en artikel 12, lid 3, de verantwoordelijkheid wordt verleend een hoeveelheid emissierechten in te leveren die gelijk is aan de totale emissies van de installaties in de pool; en
- c) aan wie de bevoegdheid wordt ontzegd om nog langer emissierechten over te dragen, indien het verslag van een exploitant niet als bevredigend is geverifieerd overeenkomstig artikel 15, tweede alinea.

4. In afwijking van artikel 16, leden 2, 3 en 4, zijn de sancties voor het schenden van het voorschrift om voldoende emissierechten in te leveren ter dekking van de totale emissie van de installaties in de pool van toepassing op de trustee.

5. Een lidstaat die toestemming wil geven tot de vorming van een of meer pools, dient het in lid 2 bedoelde verzoek in bij de Commissie. Onverminderd het Verdrag kan de Commissie binnen drie maanden na ontvangst een verzoek afwijzen dat niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoet. Een besluit van die strekking wordt met redenen omkleed. Wordt een verzoek afgewezen, dan mag de lidstaat slechts toestemming tot de vorming van de pool verlenen indien de voorgestelde wijzigingen door de Commissie worden aanvaard.

6. Indien de trustee de in lid 4 bedoelde sanctiebepalingen niet naleeft, is iedere exploitant van een installatie in de pool aansprakelijk krachtens artikel 12, lid 3, en artikel 16 voor de emissies van zijn eigen installatie.

Artikel 29

Overmacht

1. Tijdens de in artikel 11, lid 1, bedoelde periode kunnen de lidstaten de Commissie verzoeken om toestemming voor het verlenen van extra rechten aan bepaalde installaties op grond van overmacht. De Commissie bepaalt of overmacht is aangetoond, en geeft, indien dat het geval is, toestemming voor het verlenen van extra, niet-overdraagbare rechten door die lidstaat aan de exploitanten van die installaties.

2. Onverminderd het Verdrag stelt de Commissie uiterlijk op 31 december 2003 richtsnoeren op waarin zij omschrijft onder welke voorwaarden er van aangetoonde overmacht sprake is.

Artikel 30

Evaluatie en verdere ontwikkeling

1. Uitgaande van de bij de bewaking van broeikasgasemissies gemaakte vorderingen kan de Commissie uiterlijk 31 december 2004 een voorstel aan het Europees Parlement en de Raad

voorleggen om bijlage I aldus te wijzigen dat deze ook andere activiteiten en emissies van andere in bijlage II genoemde broeikasgassen omvat.

2. Uitgaande van de ervaring met de toepassing van deze richtlijn en de bij de bewaking van broeikasgasemissies gemaakte vorderingen en in het licht van de ontwikkelingen in internationaal verband stelt de Commissie een verslag op over de toepassing van deze richtlijn, waarin zij het volgende beoordeelt:

- a) hoe en of bijlage I dient te worden gewijzigd om andere relevante sectoren, o.a. de chemische, de aluminium- en de vervoerssector, activiteiten en de emissies van andere in bijlage II vermelde broeikasgassen op te nemen, met het oogmerk de economische efficiëntie van de regeling verder te vergroten;
- b) de verhouding tussen de handel in emissierechten binnen de Gemeenschap en de in 2008 beginnende internationale handel in emissierechten;
- c) verdere harmonisatie van de toewijzingsmethode, met inbegrip van het veilen van rechten voor de periode na 2012, en van de criteria voor nationale toewijzingsplannen, bedoeld in bijlage III;
- d) of kredieten van projectmechanismen kunnen worden gebruikt;
- e) de verhouding van de handel in emissierechten tot andere beleidslijnen en -maatregelen die op nationaal en communautair vlak worden uitgevoerd, daaronder begrepen belastingmaatregelen die dezelfde doeleinden nastreven;
- f) of het passend is dat er één enkel communautair register is; en
- g) de hoogte van de boetes wegens overmatige emissie, waarbij zij onder meer rekening houdt met de inflatie, en
- h) de werking van de markt van de emissierechten, waarbij in het bijzonder alle mogelijke verstoringen van de markt worden behandeld;
- i) hoe de Gemeenschapsregeling moet worden aangepast aan de uitgebreide Europese Unie;
- j) pooling;
- k) of het praktisch uitvoerbaar is communautaire benchmarks te ontwikkelen als basis voor de toewijzing, rekening houdende met de beste beschikbare technieken en een kosten-batenanalyse.

De Commissie dient dat verslag uiterlijk 30 juni 2006 bij het Europees Parlement en de Raad in, zo nodig vergezeld van voorstellen.

3. Het koppelen van de projectgebonden mechanismen, waaronder de gemeenschappelijke uitvoering (JI) en het mechanisme voor schone ontwikkeling (CDM), aan de Gemeenschapsregeling is wenselijk en belangrijk om de doelstellingen van reductie van de wereldwijde broeikasemissies en verbetering van de kosteneffectieve werking van de Gemeenschapsregeling te bereiken. Daarom zullen de emissiekredieten van de projectgebonden mechanismen worden erkend voor gebruik in deze regeling met inachtneming van de regels die door het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie worden vastgesteld en die in 2005 van toepassing zouden moeten zijn naast de Gemeenschapsregeling. Het gebruik van deze mechanismen moet overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Protocol van Kyoto en de Akkoorden van Marrakesj een aanvulling vormen op het binnenlandse optreden.

Artikel 31

Uitvoering

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 31 december 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De Commissie stelt de andere lidstaten van deze wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 32

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 33

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 13 oktober 2003.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNO

BIJLAGE I

CATEGORIEËN ACTIVITEITEN, BEDOELD IN ARTIKEL 2, LID 1, DE ARTIKELEN 3 EN 4, ARTIKEL 14, LID 1, ARTIKEL 28 EN ARTIKEL 30

1. Installaties of delen van installaties, gebruikt voor onderzoek, ontwikkeling en beproeving van nieuwe producten en processen, vallen niet onder deze richtlijn.
2. De onderstaande grenswaarden hebben over het algemeen betrekking op productie of productiecapaciteit. Wanneer een exploitant verscheidene activiteiten verricht die in dezelfde installatie of op hetzelfde bedrijfsterrein onder dezelfde subrubriek vallen, worden de capaciteiten van dergelijke activiteiten bij elkaar opgeteld.

Activiteiten	Broeikasgassen
<i>Energieactiviteiten</i>	
Verbrandingsinstallaties met een nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MW (met uitzondering van installaties voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen of stadsafval)	Kooldioxide
Aardolieraffinaderijen	Kooldioxide
Cokesfabrieken	Kooldioxide
<i>Productie en verwerking van ferrometalen</i>	
Roost- of sinterinstallaties voor metaalerts (waaronder sulfide-erts)	Kooldioxide
Installaties voor de vervaardiging van ruwijzer of staal (primaire of secundaire smelting) inclusief continugieten, met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur	Kooldioxide
<i>Delfstoffenindustrie</i>	
Installaties voor de vervaardiging van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag of de bereiding van kalk in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, dan wel in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag.	Kooldioxide
Installaties voor de vervaardiging van glas, inclusief glasvezel, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag.	Kooldioxide
Installaties voor de vervaardiging van ceramische producten door vuren, in het bijzonder dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein, met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag en/of met een ovencapaciteit van meer dan 4 m ³ en met een zetdichtheid per oven van meer dan 300 kg/m ³ .	Kooldioxide
<i>Overige activiteiten</i>	
Industriële installaties voor de vervaardiging van	Kooldioxide
a) pulp uit hout of andere vezelhoudende materialen	
b) papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag	Kooldioxide

BIJLAGE II

BROEIKASGASSEN, BEDOELD IN DE ARTIKELN 3 EN 30

Kooldioxide (CO₂)

Methaan (CH₄)

Distikstofoxide (N₂O)

Onvolledig gehalogeneerde fluorkoolwaterstoffen (HFK's)

Perfluorkoolwaterstoffen (PFK's)

Zwavelhexafluoride (SF₆)

BIJLAGE III

CRITERIA VOOR NATIONALE TOEWIJZINGSPANNEN, BEDOELD IN DE ARTIKELN 9, 22 EN 30

1. De totale hoeveelheid voor de betrokken periode toe te wijzen emissierechten moet enerzijds overeenstemmen met de verplichtingen van de lidstaat om de emissies te beperken overeenkomstig Beschikking 2002/358/EG en het Protocol van Kyoto, met inachtneming van het aandeel in de totale emissies dat deze vertegenwoordigen in vergelijking met de emissies uit bronnen die niet onder deze richtlijn en het nationale energiebeleid vallen en moeten anderzijds overeenstemmen met het nationaal programma inzake klimaatverandering. De totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten mag niet groter zijn dan de hoeveelheid die waarschijnlijk nodig is voor de strikte toepassing van de in deze bijlage vermelde criteria. Vóór 2008 moet de hoeveelheid in overeenstemming zijn met een ontwikkeling waarmee elke lidstaat zijn streefdoel uit hoofde van Beschikking 2002/358/EG en het Protocol van Kyoto kan halen of overtreffen.
2. De totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten moet overeenstemmen met evaluaties die overeenkomstig Beschikking 93/389/EEG zijn gemaakt van de feitelijke en de te verwachten vorderingen bij het realiseren van de bijdragen van de lidstaten aan de communautaire verplichtingen.
3. De hoeveelheden toe te wijzen emissierechten moeten overeenstemmen met de mogelijkheden, waaronder de technologische mogelijkheden, van de door deze regeling bestreken activiteiten om de emissies terug te dringen. De lidstaten kunnen hun verdeling van emissierechten baseren op de gemiddelde emissies van broeikasgassen per product bij elke activiteit en de haalbare vooruitgang bij elke activiteit.
4. Het plan moet in overeenstemming zijn met andere wetgevende instrumenten en beleidsinstrumenten van de Gemeenschap. Er moet rekening worden gehouden met de onvermijdelijke toename van emissies als gevolg van nieuwe wettelijke eisen.
5. Het plan mag geen zodanig onderscheid maken tussen ondernemingen of sectoren dat bepaalde ondernemingen of activiteiten onrechtmatig worden bevoordeeld, in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder de artikelen 87 en 88.
6. Het plan moet informatie bevatten over de manier waarop nieuwkomers aan de Gemeenschapsregeling in de betrokken lidstaat kunnen gaan deelnemen.
7. Het plan kan rekening houden met vroegtijdige maatregelen en bevat informatie over de manier waarop vroegtijdige maatregelen in aanmerking worden genomen. De lidstaten mogen bij de ontwikkeling van hun nationale toewijzingsplannen gebruik maken van aan referentiedocumenten over de beste beschikbare technieken ontleende benchmarks, en vroegtijdige maatregelen kunnen in die benchmarks worden verwerkt.
8. Het plan bevat informatie over de manier waarop rekening wordt gehouden met schone technologie, waaronder energie-efficiënte technologieën.
9. Het plan moet bepalingen bevatten inzake opmerkingen door het publiek, alsmede informatie over de regelingen die moeten waarborgen dat er terdege met die opmerkingen rekening wordt gehouden alvorens een besluit over de toewijzing van emissierechten wordt genomen.
10. Het plan moet een lijst bevatten van de installaties die in deze richtlijn worden opgenomen met de hoeveelheden emissierechten bestemd om te worden toegewezen aan ieder van hen.
11. Het plan kan informatie bevatten over de manier waarop rekening wordt gehouden met het bestaan van concurrentie uit derde landen of uit entiteiten buiten de Unie.

BIJLAGE IV

BEGINSELEN VOOR DE BEWAKING EN RAPPORTAGE, BEDOELD IN ARTIKEL 14, LID 1**Bewaking van kooldioxide-emissies**

De emissies moeten door middel van berekeningen of metingen worden bewaakt.

Berekeningen

De emissies worden met behulp van de volgende formule berekend:

$$\text{Activiteitsgegevens} \times \text{emissiefactor} \times \text{oxidatiefactor}$$

Activiteitsgegevens (gebruikte brandstof, productieomvang enz.) worden bewaakt op basis van toevoergegevens of metingen.

Er worden geaccepteerde emissiefactoren gebruikt. Voor de activiteit specifieke emissiefactoren zijn voor alle brandstoffen aanvaardbaar. Default-factoren zijn aanvaardbaar voor alle brandstoffen, behalve niet-commerciële (afvalbrandstoffen zoals banden en industriële procesgassen). Laagspecifieke defaults voor steenkool, en voor de EU of het productie-land specifieke defaults voor aardgas worden verder uitgewerkt. IPCC-defaults zijn voor raffinaderijproducten aanvaardbaar. De emissiefactor voor biomassa is nul.

Als de emissiefactor geen rekening houdt met het feit dat een deel van de koolstof niet wordt geoxideerd, wordt een oxidatiefactor gebruikt. Als voor de activiteit specifieke emissiefactoren zijn berekend die al rekening houden met oxidatie, behoeft geen oxidatiefactor te worden toegepast.

Er worden default-oxidatiefactoren overeenkomstig Richtlijn 96/61/EEG gebruikt, tenzij de exploitant kan aantonen, dat voor de activiteit specifieke factoren nauwkeuriger zijn.

Voor elke activiteit, elke installatie en elke brandstof wordt een afzonderlijke berekening gemaakt.

Metingen

Bij de meting van de emissies wordt gebruik gemaakt van genormaliseerde of aanvaarde methoden en het resultaat moet worden bevestigd door een ondersteunende emissieberekening.

Bewaking van de emissies van andere broeikasgassen

Er moeten genormaliseerde of aanvaarde methoden worden gebruikt die door de Commissie in samenwerking met alle belanghebbenden worden ontwikkeld en volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure worden goedgekeurd.

Emissierapportage

Elke exploitant neemt in zijn verslag over een installatie de onderstaande informatie op.

A. Gegevens ter identificatie van de installatie, waaronder:

- naam van de installatie;
- adres van de installatie, met postcode en land;
- soort en aantal van de activiteiten als bedoeld in bijlage I, die in de installatie worden verricht;
- adres, telefoon-, fax- en e-mailgegevens van een contactpersoon, en
- naam van de eigenaar van de installatie en van een eventuele moedermaatschappij.

B. Voor elke in bijlage I genoemde activiteit die wordt verricht op het terrein waarvoor de emissies worden berekend:

- activiteitsgegevens;
- emissiefactoren;
- oxidatiefactoren;
- totale emissies; en
- onzekerheid.

C. Voor elke in bijlage I genoemde activiteit die wordt verricht op het terrein waarvoor de emissies worden gemeten:

- totale emissies;
- informatie over de betrouwbaarheid van de meetmethoden, en
- onzekerheid.

D. Voor de emissies als gevolg van verbranding ten behoeve van energieproductie wordt in het verslag ook de oxidatiefactor vermeld, tenzij bij de uitwerking van een voor de activiteit specifieke emissiefactor al met de oxidatie rekening is gehouden.

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de rapportagevoorschriften te coördineren met eventuele reeds bestaande rapportagevoorschriften, teneinde het bedrijfsleven in dit opzicht zo veel mogelijk werk te besparen.

BIJLAGE V

CRITERIA VOOR DE VERIFICATIE, BEDOELD IN ARTIKEL 15

Algemene beginselen

1. De emissies van elke in bijlage I genoemde activiteit moeten aan een verificatie worden onderworpen.
2. Bij het verificatieproces moeten het verslag uit hoofde van artikel 14, lid 3, en de bewaking tijdens het voorafgaande jaar worden gezien. Hierbij wordt gekeken naar de betrouwbaarheid, de geloofwaardigheid en de nauwkeurigheid van de bewakingssystemen en de gerapporteerde gegevens, en naar informatie inzake de emissies, in het bijzonder:
 - a) de gerapporteerde activiteitsgegevens en daarmee verband houdende metingen en berekeningen;
 - b) de keuze en het gebruik van emissiefactoren;
 - c) de berekeningen die leiden tot de bepaling van de totale emissies, en
 - d) indien er metingen zijn gebruikt, de juistheid van de keuze en de wijze van toepassing van de meetmethoden.
3. De emissies waarover verslag is uitgebracht kunnen alleen worden gevalideerd als betrouwbare, geloofwaardige gegevens en informatie het mogelijk maken de emissies te bepalen met een hoge mate van zekerheid. Voor een hoge mate van zekerheid moet de exploitant aantonen dat:
 - a) de gerapporteerde gegevens vrij zijn van inconsistenties;
 - b) de gegevens zijn verzameld overeenkomstig de toepasselijke wetenschappelijke normen, en
 - c) de desbetreffende documenten van de installatie volledig en consistent zijn.
4. De verificateur krijgt toegang tot alle bedrijfsterreinen en tot alle informatie in verband met het onderwerp van de verificatie.
5. De verificateur houdt rekening met de vraag of de installatie geregistreerd is in het kader van EMAS (het communautaire milieubeheer- en milieuauditsysteem).

Methode

Strategische analyse

6. De verificatie moet worden gebaseerd op een strategische analyse van alle in de installatie verrichte activiteiten. Hiertoe heeft de verificateur een overzicht nodig van alle activiteiten en hun betekenis voor het emissieniveau van de installatie.

Procesanalyse

7. De verificatie van de overgelegde informatie vindt zo nodig plaats op het terrein van de installatie. De verificateur neemt steekproeven om de betrouwbaarheid van de gerapporteerde gegevens en informatie vast te stellen.

Risicoanalyse

8. De verificateur moet alle bronnen van emissies in de installatie evalueren met het oog op de betrouwbaarheid van de gegevens van elke bron die tot de totale emissies van de installatie bijdraagt.
9. Aan de hand van deze analyse identificeert de verificateur uitdrukkelijk de bronnen met een groot foutenpotentieel en andere aspecten van de bewakings- en rapportageprocedure die waarschijnlijk zullen bijdragen tot fouten bij de bepaling van de totale emissies. Het betreft hier met name de keuze van de emissiefactoren en de berekeningen die nodig zijn om de emissies van afzonderlijke emissiebronnen vast te stellen. Bijzondere aandacht wordt besteed aan bronnen met een groot foutenpotentieel en aan de desbetreffende aspecten van de bewakingsprocedure.
10. De verificateur houdt rekening met alle risicobeheersingsmethoden die de exploitant toepast om de mate van onzekerheid zo klein mogelijk te houden.

Verslag

11. De verificateur stelt een verslag op over het valideringsproces, waarin wordt vermeld of het verslag bedoeld in artikel 14, lid 3, bevredigend is. In dit verslag komen alle onderwerpen aan de orde die voor het verrichte werk van belang zijn. Er kan worden verklaard dat het verslag bedoeld in artikel 14, lid 3, bevredigend is, als, naar de mening van de verificateur, de totale emissies niet wezenlijk verkeerd zijn weergegeven.

Aan de bevoegdheid van de verificateur te stellen minimumeisen

12. De verificateur is onafhankelijk van de exploitant, voert zijn werk serieus uit op een objectieve, professionele wijze en is vertrouwd met:
- a) de bepalingen van deze richtlijn, alsmede de door de Commissie conform artikel 14, lid 1, goedgekeurde normen en richtsnoeren;
 - b) de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn op te verifiëren activiteiten, en
 - c) de totstandkoming van alle informatie over elke emissiebron in de installatie, met name wat de verzameling, meting, berekening en rapportage van gegevens betreft.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 oktober 2003

betreffende het tijdelijk in de handel brengen van bepaald zaaizaad van de soorten *Secale cereale* en *Triticum durum* dat niet aan de eisen van Richtlijn 66/402/EEG van de Raad voldoet

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3862)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/765/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 66/402/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van zaaigranen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/61/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 17, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Oostenrijk is de beschikbare hoeveelheid zaaizaad van voor het klimaat van dit land geschikte winterrassen van harde tarwe (*Triticum durum*) en rogge (*Secale cereale*) dat inzake kiemkracht, respectievelijk inzake veldkeuringen aan de eisen van Richtlijn 66/402/EEG voldoet, ontoereikend om in de behoeften van deze lidstaat te voorzien.
- (2) In de behoeften aan zaaizaad van deze soorten kan niet in voldoende mate worden voorzien met zaaizaad uit andere lidstaten of uit derde landen dat aan alle eisen van Richtlijn 66/402/EEG voldoet.
- (3) Dienovereenkomstig moet Oostenrijk worden gemachtigd om tot en met 30 november 2003 toe te staan dat zaaizaad dat aan minder strenge eisen voldoet, in de handel wordt gebracht.
- (4) Bovendien moeten andere lidstaten die zaaizaad van die soorten aan Oostenrijk kunnen leveren, worden gemachtigd om toe te staan dat dergelijk zaad in de handel wordt gebracht.
- (5) Oostenrijk dient als coördinator op te treden om ervoor te zorgen dat de totale hoeveelheid die op grond van deze beschikking in de handel mag worden gebracht, de in deze beschikking vastgestelde maximumhoeveelheid niet overschrijdt.

- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Het in de handel brengen in de Gemeenschap van zaaizaad van harde wintertarwe dat inzake minimumkiemkracht niet aan de eisen van Richtlijn 66/402/EEG voldoet, wordt tot en met 30 november 2003 toegestaan, overeenkomstig het bepaalde in de bijlage bij deze beschikking, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de kiemkracht bedraagt ten minste het in de bijlage bij deze beschikking vastgestelde percentage,
- b) op het officiële etiket staat de kiemkracht vermeld die bij het op grond van artikel 2, lid 1, punt F, onder d), en lid 1, punt G, onder d), van Richtlijn 66/402/EEG uitgevoerde officiële onderzoek is geconstateerd.

2. Het in de handel brengen in de Gemeenschap van het in lid 1 bedoelde zaaizaad wordt uitsluitend toegestaan als het zaaizaad voor het eerst in de handel is gebracht overeenkomstig artikel 2 van deze beschikking.

Artikel 2

Een zaaizaadleverancier die het in artikel 1 bedoelde zaaizaad in de handel wenst te brengen, moet daartoe toestemming vragen in de lidstaat waar hij is gevestigd.

⁽¹⁾ PB 125 van 11.7.1966, blz. 2309/66.

⁽²⁾ PB L 165 van 3.7.2003, blz. 23.

De betrokken lidstaat geeft de leverancier toestemming om dat zaaizaad in de handel te brengen, tenzij:

- a) er voldoende bewijs is om aan te nemen dat de leverancier niet in staat zal zijn de in zijn aanvraag vermelde hoeveelheid in de handel te brengen; of
- b) als gevolg daarvan de totale hoeveelheid die op grond van de betrokken afwijking in de handel mag worden gebracht, de in de bijlage vastgestelde maximumhoeveelheid zou overschrijden.

Artikel 3

De lidstaten verlenen elkaar administratieve bijstand bij de toepassing van deze beschikking.

Om ervoor te zorgen dat de totale hoeveelheid waarvoor toestemming wordt gegeven, de in de bijlage vastgestelde maximumhoeveelheid niet overschrijdt, treedt Oostenrijk als coördinerende lidstaat op met betrekking tot artikel 1.

Wanneer een lidstaat een aanvraag overeenkomstig artikel 2 ontvangt, stelt hij onverwijld de betrokken coördinerende lidstaat in kennis van de in de aanvraag vermelde hoeveelheid.

De coördinerende lidstaat meldt de lidstaat die de gegevens heeft meegedeeld, onmiddellijk of inwilliging van de aanvraag zou leiden tot een overschrijding van de maximumhoeveelheid.

Artikel 4

De lidstaten delen de Commissie en de overige lidstaten onmiddellijk de hoeveelheden zaaizaad mee waarvoor zij op grond van deze beschikking toestemming hebben gegeven voor het in de handel brengen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Soorten	Ras	Maximumhoeveelheid (in ton)	Minimum kiemkracht (in % zuiver zaad)
Triticum durum	Heradur, Inverdur, Prowidur, Superdur	250	70
Secale cereale	Albedo, Amilo, EHO-Kurz, Elect, Kier, Kustro, Motto, Nikita, Oberkärntner, Schlägler	300	75

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 24 oktober 2003****tot vaststelling van noodmaatregelen om de verspreiding in de Gemeenschap van *Diabrotica virgifera* Le Conte te voorkomen***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3880)*

(2003/766/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/47/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 3, derde zin,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Frankrijk en Oostenrijk hebben de andere lidstaten en de Commissie in 2002 meegedeeld dat voor het eerst op hun grondgebied uitbraken van *Diabrotica virgifera* Le Conte (hierna „het organisme” te noemen) zijn geconstateerd en welke bestrijdingsmaatregelen zijn genomen.
- (2) In 2002 is monitoring toegepast in gebieden in Italië die reeds door het organisme waren besmet, inzonderheid gebieden met monoculturen van maïs en op plaatsen waar gevaar bestond voor insleep van het organisme via ingevoerde producten, zoals luchthavens en douanekantoren. Het lijkt erop dat dankzij de in de regio Veneto getroffen bestrijdingsmaatregelen de verspreiding van het organisme tot staan is gebracht en de populatieniveaus van het organisme zijn gedaald; in Lombardije en Piemonte zijn in diverse provincies vele volwassen exemplaren van het organisme gevangen, terwijl voor de eerste maal een uitbraak is geconstateerd in de regio Friuli-Venezia-Giulia.
- (3) Uit een recent communautair onderzoek naar de mogelijkheid voor het organisme om zich in de Gemeenschap te vestigen, is gebleken dat de voornaamste factoren voor een dergelijke vestiging, zoals de trofische en klimatologische omstandigheden, in de Gemeenschap aanwezig zijn.
- (4) Bij dit onderzoek is ook duidelijk geworden dat het organisme en zijn schadelijke effecten uit fytosanitair oogpunt ernstige gevolgen kunnen hebben voor de communautaire maïsproductie, omdat het zou kunnen leiden tot economische verliezen, de noodzaak om meer insecticiden te gebruiken en de uitdaging om een alternatief gewas voor maïs in de teeltwisseling te vinden.
- (5) Richtlijn 2000/29/EG verbiedt alleen het binnenbrengen en het verspreiden in de Gemeenschap van het organisme; er zijn echter geen communautaire maatregelen beschikbaar, wanneer de lidstaten nieuwe uitbraken in vrije gebieden constateren of wanneer het organisme in

een vroeg stadium van ontwikkeling van de populatie wordt ontdekt. Dergelijke maatregelen moeten derhalve worden vastgesteld met het oog op de uitroeiing van het organisme binnen een redelijk tijdsbestek.

- (6) De maatregelen moeten een algemeen toezicht op de aanwezigheid van het organisme in de lidstaten omvatten.
- (7) De maatregelen moeten erop gericht zijn de verspreiding van het organisme in de Gemeenschap tegen te gaan en moeten betrekking hebben op de omschrijving van afgebakende gebieden, het vervoer van waardplanten, grond en machines, en de teeltwisseling in de afgebakende gebieden.
- (8) Het resultaat van de bovengenoemde maatregelen moet voortdurend worden geëvalueerd en eventuele maatregelen moeten worden genomen met inachtneming van de resultaten van die evaluatie.
- (9) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De lidstaten zorgen ervoor dat de vermoedelijke of de bevestigde aanwezigheid van *Diabrotica virgifera* Le Conte, hierna „het organisme” te noemen, wordt gemeld aan hun verantwoordelijke officiële instanties als bedoeld in Richtlijn 2000/29/EG.

Artikel 2

1. De lidstaten voeren elk jaar officiële inspecties uit om na te gaan of het organisme aanwezig is in de gebieden op hun grondgebied, waar maïs wordt verbouwd.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 16, lid 1, van Richtlijn 2000/29/EG worden de resultaten van de in lid 1 bedoelde inspecties uiterlijk op 31 december van elk jaar aan de Commissie en aan de andere lidstaten meegedeeld.

Artikel 3

1. Wanneer de resultaten van de in artikel 2 bedoelde inspecties de aanwezigheid van het organisme bevestigen in een gebied dat vroeger bekend stond als zijnde vrij van het organisme, stellen de lidstaten afgebakende gebieden vast die bestaan uit de volgende delen:

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 138 van 5.6.2003, blz. 47.

- a) een kerngebied rond een veld waar het organisme is gevangen, met een straal van minimaal 1 km, en
- b) een veiligheidsgebied rond het kerngebied, met een straal van minimaal 5 km.

Bovendien kunnen de lidstaten ook een buffergebied rond het kerngebied en het veiligheidsgebied vaststellen.

2. De exacte begrenzing van de in lid 1 genoemde gebieden is gebaseerd op deugdelijke wetenschappelijke principes, de biologie van het organisme, het besmettingsniveau en het teeltsysteem van de waardplant van het organisme in de betrokken lidstaat.

3. Indien de aanwezigheid van het organisme wordt bevestigd op een andere plaats dan de oorspronkelijke vangstplaats van het organisme in het kerngebied, wordt de begrenzing van de afgebakende gebieden dienovereenkomstig gewijzigd.

4. Indien gedurende twee jaar na het laatste vangstjaar geen vangsten van het organisme worden geconstateerd, wordt het afgebakende gebied opgeheven en zijn geen verdere uitroeingsmaatregelen als bedoeld in artikel 4 meer nodig.

5. De lidstaten delen de andere lidstaten en de Commissie de in lid 1 bedoelde gebieden mee door het verstrekken van passende schaalkaarten.

Artikel 4

1. In elk van de delen van de afgebakende gebieden wordt aanwezigheid van het organisme door de lidstaten gemonitord met behulp van passende sexferomonovallen die als een rooster moeten worden opgesteld en regelmatig moeten worden gecontroleerd. Bij de bepaling van het type en het aantal vallen, alsook van de methode voor het opstellen van de vallen moet rekening worden gehouden met de plaatselijke omstandigheden en de kenmerken van de afgebakende gebieden.

2. Naast het bepaalde in lid 1 zorgen de lidstaten er ook voor dat in het kerngebied:

- a) verse planten van *Zea mays* L. of verse delen daarvan dat gebied niet verlaten tussen bepaalde data in het jaar waarin het schadelijke organisme is waargenomen, als vastgesteld op grond van de biologie van het organisme, het niveau van de vangsten van het organisme en de klimatologische omstandigheden in de relevante lidstaat, om ervoor te zorgen dat het organisme zich niet verspreidt,
- b) geen grond van maïsvelden van binnen het kerngebied naar buiten het kerngebied wordt gebracht,
- c) geen maïs wordt geoogst tussen bepaalde data in het jaar waarin het organisme is waargenomen, als vastgesteld op grond van de biologie van het organisme, het niveau van de vangsten van het organisme en de klimatologische omstandigheden in de relevante lidstaat, om ervoor te zorgen dat het organisme zich niet verspreidt,
- d) in de maïsvelden een teeltwisseling plaatsvindt waarbij in elke periode van drie opeenvolgende jaren slechts één keer maïs wordt verbouwd of geen maïs wordt verbouwd gedurende een periode van twee jaar na het laatste vangstjaar, en wel in het gehele kerngebied,

e) een passende behandeling in de maïsvelden tot het einde van de ovipositieperiode wordt uitgevoerd tegen het organisme in het jaar waarin het is waargenomen en het jaar daarna,

f) op maïsvelden gebruikte landbouwmachines worden gereinigd van alle grond en vuilnis voordat zij het gebied verlaten,

g) maïsofslagplanten uit niet-maïsvelden worden verwijderd.

3. Naast het bepaalde in lid 1 zorgen de lidstaten ervoor dat in het veiligheidsgebied ten minste:

a) een teeltwisseling plaatsvindt waarbij in elke periode van twee opeenvolgende jaren slechts één keer maïs wordt verbouwd, of

b) een passende behandeling in de maïsvelden wordt uitgevoerd tegen het organisme in het jaar waarin het is waargenomen en het jaar daarna.

4. Naast het bepaalde in lid 1 kunnen de lidstaten voorschrijven dat in het buffergebied teeltwisseling moet plaatsvinden waarbij gedurende elke periode van twee opeenvolgende jaren slechts één keer maïs wordt verbouwd.

Artikel 5

De lidstaten verstrekken de Commissie en de andere lidstaten uiterlijk op 31 december van elk jaar informatie over:

- de gebieden als bedoeld in artikel 3, lid 5,
- de vastgestelde data en de motivering daarvan, als bedoeld in artikel 4, lid 2, onder a) en c),
- de uitgevoerde behandeling, als bedoeld in artikel 4, lid 2, onder e), en artikel 4, lid 3, onder b).

Artikel 6

De lidstaten passen uiterlijk op 1 december 2003 de maatregelen die zij hebben getroffen om de verspreiding van het organisme te voorkomen zodanig aan dat zij in overeenstemming zijn met deze beschikking en zij delen de Commissie onverwijld de aangepaste maatregelen mee.

Artikel 7

De Commissie beziet de werking van deze beschikking opnieuw uiterlijk op 28 februari 2005 en vervolgens uiterlijk op 28 februari van elk volgend jaar.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie